

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

The Opinion of Tourist Police Officers on the Work Performance of
Female Tourist Police Officers in Crime Protection and Suppression

โดย

ร้อยตำรวจเอกหญิงพนารัตน์ นรสีห์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1703-8

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
ปริญญา

รัฐศาสตร์ สาขา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

The Opinion of Tourist Police Officers on the Work Performance of
Female Tourist Police Officers in Crime Protection and Suppression

นามผู้วิจัย ร้อยตำรวจเอกหญิงพนารัตน์ นรสิทธิ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ ลวิงห์ สุนทรวิภาต
(..... อาจารย์ลลิตา สุนทรวิภาต, ศก.ม.)
กรรมการ
(..... รองศาสตราจารย์สุพัตรา วัฒนปิยะ, M.A.)
กรรมการ
(..... อาจารย์อรนันท กัลมณฑประ, ร.ค.)
หัวหน้าภาควิชา
(..... รองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น, M.S.S.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....
(..... รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2549

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากท่านอาจารย์ลลิตา สุนทรวิภาต ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ อาจารย์ ดร. อرنันท์ กลั่นทนุประ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ไฉไล ศักดิ์วิระพงษ์ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่าน ผู้บังคับบัญชา ที่ให้การสนับสนุนและผู้ร่วมงานทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้แก่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อผิดพลาดอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว

ร้อยตำรวจเอกหญิงพนารัตน์ นรสีห์

พฤษภาคม 2549

พนารัตน์ นรสีห์, ร.ต.อ.หญิง 2549: ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อ
การปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และ
รัฐประศาสนศาสตร์ ปรชานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ลลิตา สุนทรวิภาต, สค.ม.
110 หน้า
ISBN 974-16-1703-8

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว
ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงและศึกษา
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว
การเก็บตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ได้จำนวน 257 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น
เครื่องมือวิจัย ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การผันแปรหรือการ
วิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์จำแนกหมู่ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบ
สมมติฐานพบว่า อายุ สถานภาพการสมรส การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ประสบการณ์ใน
การทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจท่องเที่ยวหญิง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม
อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ส่วนระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน อายุราชการ
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งและตำแหน่งปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการ
ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ร.ต.อ.หญิง นรสีห์
ลายมือชื่อนิติกร

ลลิตา สุนทรวิภาต
ลายมือชื่อประธานกรรมการ

24 / พ.ค. / 2549

Panarat Norasee. Pol. Capt. 2006: The Opinion of Tourist Police Officers on the Work Performance of Female Tourist Police Officers in Crime Protection and Suppression. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Department of Political Science and Public Administration. Thesis Advisor: Miss Lalita Soonthornvipart, M.A. 110 pages. ISBN 974-16-1703-8

The objectives of this study were to study the opinions of tourist police officers on the work performance of female tourist police officers in crime protection and suppression and the factors related to the opinions of tourist police officers on the work performance of female tourist police officers in crime protection and suppression. The stratified random samplings in this study were 257 tourist police officers. The instrument used in this study was questionnaires. Statistics used in computer program analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation, Analysis of Variance (ANOVA) and Multiple Classification Analysis (MCA). The level of statistical significance was set at 0.05.

The results of this study found that the level of opinions of tourist police officers on the work performance of female tourist police officers in crime protection and suppression was moderate. Factors related to opinions of tourist police officers on the work performance of female tourist police officers in crime protection and suppression were age, marital status, work experience of female tourist police officers and perception of information of female tourist police officers. Level of education, salary, work experience, tenure and position did not relate to the opinions of tourist police officers on the work performance of female tourist police officers in crime protection and suppression.

สมิทธิพร อภิชาติ

Student's signature

Lalita Soonthornvipart 24 / May / 2006

Thesis Advisor's signature

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	5
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ	9
แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม	18
ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	22
แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม	26
กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว	30
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	43
กรอบแนวคิดในการวิจัย	44
สมมติฐานในการวิจัย	45
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	47
วิธีการและอุปกรณ์	47
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	47
การสุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	56
ผลการวิจัย	56
ข้อวิจารณ์	76
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	82
สรุป	82
ข้อเสนอแนะ	85
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	90
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	96
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations)	106

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงหน่วยงานระดับกองกำกับการ สังกัดกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว	48
2	ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	57
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินคุณสมบัติผู้หญิง	59
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากประสบการณ์ในการทำงาน ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	61
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเฉลี่ย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จำแนกตามประเภทข่าวสาร	63
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ท่องเที่ยวหญิง จำแนกตามแหล่งข่าวสาร	65
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติหน้าที่ป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
8	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ ตำรวจท้องที่ยวหญิง	71
9	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ ตำรวจท้องที่ยวหญิง	72
10	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	84

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

45

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย นับเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่สามารถสร้างรายได้หลักให้กับประเทศจำนวนมหาศาล จำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอันมาก รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และให้การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ซึ่งมีภารกิจสำคัญในการบริหารยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา ให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การหลอกลวง การเอาเปรียบ ด้านยาเสพติด หรือปัญหาแหล่งท่องเที่ยวถูกทำลาย ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมีการปราบปรามอย่างจริงจังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ยังมีปัญหาการกระทำผิดเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามที่ชัดเจน

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับมอบหมายภารกิจและหน้าที่หลักในการให้บริการ อำนวยความสะดวก และดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวให้ได้รับความปลอดภัยสูงสุดในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนได้รับการคุ้มครองผลประโยชน์เมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวมีกำลังพลตามกรอบตำแหน่ง 1,606 อัตรา แต่มีอัตราอนุญาต (เงินเดือน) เพียง 990 อัตรา และมีคนครอง 955 อัตรา จึงมีอัตราว่าง 35 อัตรา มีเจ้าหน้าที่ตำรวจชาย จำนวน 761 นาย ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม จำนวน 741 นายและเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงจำนวน 194 นาย โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงที่มีอยู่นั้น มีผู้ปฏิบัติงานด้านธุรการจำนวน 142 นาย และปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม จำนวน 52 นาย คิดเป็น 7.73% ของจำนวน

เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่ปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว: 2548)

อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนน้อยนั้น ได้มีบทบาทสำคัญทั้งในด้านงานบริการช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้ความปลอดภัยคุ้มครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ตลอดจนการสืบสวน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว โดยทั่วไป เจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงต้องปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชายภายใต้ระบบการปฏิบัติงานแบบเดียวกัน แต่ก็มีบางกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชายไม่สามารถปฏิบัติงานได้ต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงเป็นผู้ปฏิบัติงาน เช่น การตรวจค้นผู้ต้องสงสัยที่เป็นหญิง นักท่องเที่ยวผู้เสียหายที่เป็นหญิงและเด็กในบางกรณี ที่ใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงเพื่อความเหมาะสม หรือในบางกรณีที่ต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง ในการสืบสวนหาข่าวในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายไม่สามารถเข้าถึงได้ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวทั้งสิ้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงจึงสนใจทำการศึกษาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายที่ปฏิบัติงานร่วมกันมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ซึ่งผลการศึกษาน่าสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง และเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงเพื่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ ดำรงหญิง ตลอดจนนำไปใช้ในการพิจารณาการเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวหญิง เพื่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวหญิง ได้ทำการศึกษาเฉพาะความคิดเห็น เจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวชาย ระดับผู้บังคับหมู่ถึงระดับสารวัตร ในสังกัดกองบังคับการดำรงท้องเกี่ยว กองบัญชาการสอบสวนกลาง สำนักงานดำรงแห่งชาติ ซึ่งมีจำนวน 257 คน (กองบังคับการดำรงท้องเกี่ยว: 2548) ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล คือ ระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2549

นิยามศัพท์

เจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวชาย หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของดำรงชาย กองบังคับการดำรงท้องเกี่ยว ระดับผู้บังคับหมู่ ถึงระดับสารวัตร กองบังคับการดำรงท้องเกี่ยว

เจ้าหน้าที่ดำรงท้องเกี่ยวหญิง หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของดำรงหญิง กองบังคับการดำรงท้องเกี่ยวที่ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้านการท้องเกี่ยว หมายถึง การป้องกันเพื่อมิให้เกิดเหตุร้าย ซึ่งเป็นความผิดทางอาญาหรือ ป้องกันมิให้เกิดการเอาผิดเอาเปรียบ ช่มเหล่งแก ช่มชู้ หลอกกลวง นักท้องเกี่ยว

งานปราบปรามอาชญากรรมด้านการท้องเกี่ยว หมายถึง การระงับการก่อการร้าย เหตุรุนแรง ซึ่งเป็นความผิดทางอาญาแก่นักท้องเกี่ยว

ประสบการณ์ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง หมายถึง ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

อายุราชการ หมายถึง ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจจนถึงปัจจุบัน

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายตามลำดับชั้นยศ แบ่งออกเป็น สารวัตร รองสารวัตรและผู้บังคับหมู่

คุณสมบัติของผู้หญิงในการศึกษานี้ หมายถึง ลักษณะทั่วไปของผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้าน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จากแหล่งข่าวสารด้านต่าง ๆ ได้แก่ สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อบุคคล เช่น ผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และสื่ออื่น ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ
3. ความหมายของอาชญากรรม
4. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว
5. แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
6. กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
7. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ในเรื่องความหมายของความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ โดยผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเพื่อความเข้าใจในความหมายของความคิดเห็น ดังนี้

Good (1973: 338) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็นหรือการลงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

Issak (1981: 203) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทุกๆ ไป โดยปกติแล้วความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ขณะที่ทัศนคติจะเป็นเรื่องทุกๆ ไป มีความหมายกว้างกว่า

ปรียาพร (2530) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความคิดเห็นมีลักษณะที่แคบกว่าทัศนคติ ในขณะที่ทัศนคติเป็นสิ่งที่แสดงสภาพความรู้สึกทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ แต่ความคิดเห็นจะอธิบายเหตุผลเฉพาะ

นพมาศ (2539: 99) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

นวลศิริ (2544) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นมักใช้ควบคู่กันไปกับค่านิยมและความเชื่อ ส่วนใหญ่ความคิดเห็นมักจะใช้กับเรื่องคนหมู่มาก มีความเชื่อหรือทัศนคติอย่างไร

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ความเชื่อ ทัศนคติ โดยบุคคลนั้นอาจแสดงออกทางการพูด กริยา ท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้ ความคิดเห็นมีผลมาจากการรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

ประเภทของความคิดเห็น

ความคิดเห็นจำแนกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (เกษม, 2537)

1. ความคิดเห็นเชิงบวก คือ การคิดในทางที่ดีจะเป็นบวก
2. ความคิดเห็นทางลบ คือ การคิดตรงกันข้าม
3. การนิ่งเฉย คือ เรื่องหนึ่งเรื่องใดไม่ส่งผลกระทบต่อ

ความสำคัญของความคิดเห็น

Feldman (1971) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารูสึกของบุคคลกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและรูสึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

Best (1986) กล่าวว่าในการศึกษาถึงความเห็นต่างๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกลงไว้และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง Best ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่า ความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะได้อาจทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่ในการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาจะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

Oskamp (1991) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย มีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคลซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย หรือผลกระทบจากการใช้สารเสพติด จะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักเป็นผู้สูงอายุ

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์ตรง เป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่มารดาป้อนน้ำส้มคั้นให้ทานเขาจะรูสึกชอบเนื่องจากน้ำส้มหวานเย็น ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรก เป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้ เมื่อตอนที่เด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัล การลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็น หรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามไปกับกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน สื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นและความรู้สึกต่างๆ ไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

วิธีวัดความคิดเห็น

Oskamp (1991) กล่าวถึงการสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี แต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธีคือ

1. วิธีของเทอร์สโตน เป็นวิธีที่สร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณ แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีวัดแบบลิเคท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

3. วิธีกัตต์แมน เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูง ต่ำแบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

4. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ความคิดเห็นเป็นผลมาจากความจริงจากสติปัญญา ความเชื่อ ทัศนคติ ความคิดเห็น ซึ่งความรู้ ประสบการณ์ พฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสิ่งเดียวกัน โดยการพูดหรือการเขียนจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น อาจเนื่องมาจากปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ทักษะบุคลิกภาพ สติปัญญาความสามารถ พื้นความรู้หรือระดับการศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม และประสบการณ์ เป็นต้น และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และสะสมจนเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สภาพแวดล้อมในงาน สื่อมวลชน เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้ความคิดของบุคคลแตกต่างกันออกไป

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ

แนวคิดสตรีนิยม

Holter (1970: 11) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างทางเพศ (Sex differentiation) ว่าความแตกต่างที่เห็นได้ระหว่างเพศ ทำให้เกิดการแบ่งแยกแรงงานในลักษณะ ซึ่งผู้หญิงจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการดูแลเด็ก ๆ และครอบครัวส่วนผู้ชายจะเป็นผู้นำหาเลี้ยงครอบครัว

Parson (1979: 435-442) ได้อธิบายว่าการจำแนกความแตกต่างระหว่างบทบาท (Role differentiation) เป็นแนวทางที่สำคัญในการศึกษากลุ่มสังคมทุกกลุ่ม การจำแนกความแตกต่างระหว่างบทบาทนั้น หมายถึง การจำแนกและกำหนดบทบาทในสถานภาพหนึ่ง ๆ ทางสังคมอย่างชัดเจน

บวร และคณะ (2520: 17) กล่าวถึงความแตกต่างทางกายภาพว่า ภูมิภาคเพศที่กำหนดวิถีชีวิตของแต่ละฝ่าย ความแข็งแรงทางร่างกายของชาย ทำให้เพศสตรีนั้นด้อยความสามารถกว่า และการยอมรับในสังคมที่ให้การยอมรับเพศชายเหนือเพศหญิง จะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญที่จะทำให้

เพศชายเหนือเพศหญิงเกี่ยวกับบทบาททางเพศเกือบทุกๆสังคม โดยเฉพาะสังคมไทยนั้น จะพบว่า ได้มีการแบ่งแยกกำหนดบทบาทในแต่ละสถานภาพของความเป็นเพศชายและเพศหญิงกันอย่างชัดเจนจาก การอบรมสั่งสอนกันมาแต่อดีต หรือแม้แต่การพิจารณาจากบทความ และวรรณกรรมต่างๆในอดีตแล้วจะเห็นว่าเพศชายจะเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและกล้าหาญมาโดยตลอด ในขณะที่เพศหญิงซึ่งเป็นเพศ ที่อ่อนแอจะต้องเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังและคอยสนับสนุนโดยมีความรับผิดชอบเฉพาะงานใน ครอบครัวเท่านั้น

สมเกียรติ (2544: 130-152) ได้กล่าวถึงกลุ่มของแนวคิดสตรีนิยม แนวคิดเกี่ยวกับสตรีนิยม แบ่งออกได้ 4 กลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยนำมาสรุปได้ดังนี้

1. สตรีนิยมแนวเสรีนิยม (Liberal Feminism)
2. สตรีนิยมแนวสังคมนิยม (Socialist Feminism)
3. สตรีนิยมราдикаล (Radical Feminism)
4. สตรีนิยมแนวอื่นๆ (Other Possibilities Feminism)

1. สตรีนิยมแนวเสรีนิยม (Liberal Feminism) เกิดขึ้นจากระบบศักดินา ฐานะทางสังคม ถูกกำหนดมาตั้งแต่เกิด แนวคิดนี้เห็นว่าฐานะทางสังคมควรถูกกำหนดโดยความสามารถและทักษะของปัจเจกบุคคล โดยวัดความสำเร็จของบุคคลในการแข่งขันกับบุคคลอื่นๆ ในหนังสือของ แมรี โวลสโตนครัฟท์ เรื่อง Vindicate of the Right of Woman หรือการยืนยันสิทธิสตรีได้เสนอความคิดว่าหญิงมีอำนาจ (ที่มีเหตุผล) เท่ากับชาย ดังนั้นหญิงจึงควรได้รับสิทธิในด้านต่างๆ เท่ากับชาย โดยรวมแล้วแนวคิดนี้มีลักษณะปฏิรูปมากกว่าปฏิวัติเพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ เมื่อเวลาผ่านไปการปฏิรูปประสบความสำเร็จพอสมควร ทำให้เกิดความเสมอภาคในเรื่องสิทธิระหว่างชายกับหญิงหลายประการ เช่น สิทธิในการศึกษา สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง สิทธิในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

2. สตรีนิยมแนวสังคมนิยม (Socialist Feminism) เริ่มจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองโดยกลุ่มผู้หญิงในอังกฤษ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากแนวคิดแบบมาร์กซิสต์ แบบสังคมนิยมภาวะอนาธิปไตย แนวคิดเหมาเจอตง และสตรีแนวก้าวหน้า แนวคิดนี้ต่างจากแนวคิดเสรีนิยม คือ ไม่เชื่อว่าความเสียเปรียบทางกฎหมายและการเมืองของผู้หญิง จะแก้ไขได้ด้วยสิทธิทางกฎหมาย นักสตรีนิยมแนวนี้เชื่อว่าความแตกต่างระหว่างหญิงกับชายยังลึกลงไปที่โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคม

โดยตรง ทางแก้ไขคือ การปฏิบัติทางสังคมเท่านั้นที่จะปล่อยให้หญิงมีอิสระเท่าเทียมกับชายอย่างแท้จริง

3. สตรีนิยมราдикаล (Radical Feminism) ให้ความสำคัญเรื่องเพศโดยเฉพาะ โดยเชื่อว่าการกดขี่ทางเพศเป็นการกดขี่ที่รุนแรง และเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในสังคม มากกว่าการแบ่งชนชั้น หรือความเกลียดชังทางเชื้อชาติเสียอีก เป้าหมายของสตรีนิยมราдикаล คือความต้องการเห็นความเสมอภาคอย่างแท้จริงระหว่างชายกับหญิงหรือเป็นไปได้ต้องทำให้หญิงเหนือกว่าชาย เช่น ผู้ชายเคยเป็นศูนย์กลางทางการเมืองและกิจการสาธารณะ ผู้หญิงจะเน้นที่วิถีชีวิตและวัฒนธรรม เป็นมาตรฐานคือ ปลอดภัยในเมือง เป็นต้น

4. สตรีนิยมแนวอื่นๆ (Other Possibilities Feminism)

4.1 สตรีนิยมแนวรัฐสวัสดิการ (Welfare Feminism) เป็นแนวคิดที่เน้นในเรื่องสวัสดิการของผู้หญิงเป็นหลัก คือผู้หญิงจำเป็นต้องได้รับสวัสดิการที่ดี ที่เหมาะสมในฐานะมารดา และภรรยาเช่นเดียวกัน แนวคิดนี้จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับครอบครัว ผู้หญิง รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายที่มีผลต่อผู้หญิงในการให้สวัสดิการในฐานะมารดา คนงาน และสิทธิส่วนบุคคลของผู้หญิง

4.2 สตรีนิยมผิวดำ และสตรีนิยมในโลกที่สาม (Black Feminism and Third World Feminism) แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า การกีดกันทางสีผิว โดยเฉพาะคนผิวดำจะถูกกดขี่กีดกันในทุกเรื่อง และถ้าเป็นผู้หญิงผิวดำจะกลายเป็นถูกกดขี่ทางสังคมขึ้นอีกหลายเท่า เช่นการมีลูก คนผิวดำ จะมีความรู้ดีกว่าคนผิวขาวไม่ต้องการให้คนผิวดำเพิ่มพลเมืองเท่าใดนัก รวมทั้งสตรีนิยมในประเทศโลกที่สามเช่นเดียวกันคือ ผู้หญิงจะถูกกดขี่ในระบบที่ผู้ชายเป็นใหญ่ และยังถูกกดขี่จากประเทศที่พัฒนาแล้วจากตะวันตก โดยระบบทุนนิยมเสรีนิยม จึงกลายเป็นถูกกดขี่ ถูกเอาเปรียบซ้ำซ้อน เช่นเดียวกับสตรีผิวดำ

4.3 สตรีนิยมแนวนิเวศวิทยา (Ecological Feminism) แนวคิดนี้ผู้หญิงจะใกล้ชิดธรรมชาติ สามารถปกป้องธรรมชาติได้อย่างดี ถ้าผู้หญิงได้รับความรู้เพียงพอ การเพิ่มของประชากรจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ผู้หญิงจึงควรมีสิทธิในการตัดสินใจเรื่องการมีลูกด้วยเช่นกัน

จักรี (2547) ได้สรุปว่าสตรีนิยม หรือ อิตินียม หมายถึง อุดมการณ์ที่พยายามส่งเสริม และยกระดับสถานภาพและบทบาททางสังคมของผู้หญิงไม่ให้ต่ำต้อยกว่าผู้ชาย สตรีนิยมจึงเห็นว่าความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายของบุคคล มิได้เป็นเพียงความแตกต่างทางสรีระวิทยาตามธรรมชาติเท่านั้น หากเป็นความแตกต่างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นด้วย

แนวคิดสตรีนิยมไม่ว่าแนวทางใดก็ตามมีจุดประสงค์เรื่องเดียวกัน คือ เพื่อความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางเพศในสังคม ความแตกต่างและความไม่เสมอภาคทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น จะขึ้นอยู่กับมุมมอง ทักษะและประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มเป็นสำคัญ ถ้าสามารถนำแนวคิดต่าง ๆ มารวมกันและพิจารณาถึงสิ่งที่ดีที่สุดเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุดมาเป็นพื้นฐานในการคิด ในการพัฒนาของกลุ่มและองค์กรต่าง ๆ จะหล่อหลอมและช่วยผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพศชายและเพศหญิงมีความเสมอภาคกันอย่างแท้จริง โดยปราศจากความขัดแย้ง

สตรีกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน

ทิพวรรณ (2538: 37-40) ได้กล่าวถึงนักบริหารสตรีโดยมุ่งเน้นประเด็นเกี่ยวกับสตรีกับพฤติกรรมกรบริหาร เมื่อเปรียบเทียบกับชาย ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

1. เพศกับการประสบความสำเร็จในการทำงาน สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้หญิงต้องออกมาทำงานนอกบ้าน เนื่องจากมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมชาย ผู้หญิงเริ่มเข้าสู่อาชีพแพทย์ นักกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านวิชาการจะพบผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะอาชีพอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ผู้หญิงจะนิยมรับราชการมากเพราะได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นงานที่มีเกียรติและมั่นคงและผู้หญิงประสบความสำเร็จในด้านการเรียนมากกว่าผู้ชาย

2. เพศกับความสามารถในการปรับตัว จากการศึกษาที่ผู้หญิงมีความตั้งใจ จริ่งจ้งและละเอียดกว่าผู้ชาย จึงมีผลทำให้ผู้หญิงสามารถปรับตัวได้ดีเท่าผู้ชายในบางสถานการณ์ ผู้หญิงชอบเก็บตัว มีความมั่นใจในตนเองน้อย และมีอารมณ์อ่อนไหวกว่าผู้ชาย แม้เมื่อผู้หญิงและผู้ชายเรียนรู้มากขึ้น มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิต จะทำให้ผู้หญิงยอมรับได้ว่าอะไรคือความยุ่งยากของอารมณ์ ผู้หญิงสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่ายกว่าผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายจะแสดงอาการก้าวร้าวได้มากกว่า

ผู้หญิง โดยเฉพาะความก้าวร้าวทางลักษณะท่าทางและการกระทำ ผู้หญิงจะแสดงอาการก้าวร้าวออกมาในรูปของคำพูดมากกว่า

3. เพศกับอารมณ์และการแสดงออก ผู้หญิงและผู้ชายไม่มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมกล้าแสดงออก เนื่องจากผู้หญิงได้รับการศึกษาทัดเทียมกับผู้ชาย เข้าไปมีบทบาทในการประกอบอาชีพเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบสูงขึ้น มีส่วนในการวางนโยบายการบริหาร ซึ่งมีส่วนกระตุ้นและช่วยส่งเสริมให้ผู้หญิงมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น และในด้านความสนใจพบว่า ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะสร้างจินตนาการให้กับงานสูงกว่าผู้หญิง ในขณะที่พบว่าผู้หญิงเข้ากับคนทั่วไปได้ง่ายกว่าผู้ชาย

4. ความแตกต่างทางธรรมชาติของความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย พบว่า

4.1 ผู้ชายมีความคิดหนักแน่นกว่าผู้หญิงในขณะที่ผู้หญิงคิดละเอียด

4.2 ผู้ชายจะเน้นความคิดของตนเองมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงคิดถึงปัจจัยรอบตัวหลาย ๆ ด้าน

4.3 ผู้ชายมักจะคิดถึงรางวัลและโทษที่เป็นผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง ในขณะที่ผู้หญิงคิดถึงรางวัลและโทษในฐานะที่เป็นผลของความเป็นมิตร หรือศัตรูกับสิ่งแวดล้อม

4.4 ผู้ชายมักคิดเกี่ยวกับความปรารถนาให้เกิดความสำเร็จส่วนตัว ในขณะที่ผู้หญิงจะคิดเกี่ยวข้องกับความปรารถนาด้วยความรักทางสังคมและมิตรภาพมากกว่า

4.5 ในความคิดของผู้ชายก่อให้เกิดการกระทำที่ประสงคร้าย และก้าวร้าวขึ้นในสังคมที่มีการแข่งขัน ในขณะที่ความคิดของผู้หญิงก่อให้เกิดอิสรภาพในสภาวะแวดล้อมที่เต็มไปด้วยมิตรภาพหรือก่อให้เกิดบรรยากาศของความเป็นมิตรมากกว่า

5. ผู้หญิงกับการทำงาน สำหรับในด้านผู้หญิงกับการทำงาน พบว่า โดยธรรมชาติแล้วผู้หญิงและผู้ชายอาจมีความแตกต่างในด้านสรีระ คือ ร่างกาย แต่สมองนั้นหาได้มีความแตกต่างกันไม่ สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างเพศ เป็นผลมาจากการศึกษาอบรม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในอดีต ผู้หญิงต้องรับภาระงานบ้าน ไม่ค่อยจะได้มีโอกาสออกมาทำงานนอกบ้าน ใน

ปัจจุบัน ผู้หญิงมีบทบาทและหน้าที่เท่าเทียมกับผู้ชาย แต่ได้รับการยอมรับอยู่ในวงจำกัด เพราะสังคมและวัฒนธรรมยังเป็นกำแพงปิดล้อมผู้หญิงอยู่ แม้ว่าระดับการศึกษาจะช่วย ให้ผู้หญิงมีงานทำและมีรายได้สูง แต่เมื่อเทียบค่าจ้างกับผู้ชายแล้ว ผู้หญิงได้ค่าจ้างต่ำกว่า โดยเฉพาะในงานเอกชน แม้ว่าผู้หญิงจะมีความรู้และประสบการณ์เท่ากันหรือสูงกว่าผู้ชายบางหน่วยงานก็ยังคงต้องการผู้ชายเข้าทำงานมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงที่ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ยังคงต้องเผชิญอุปสรรคสำคัญในการทำงาน คือ อคติของบุคคลทั่วไปที่มีต่อผู้หญิงว่าด้อยความสามารถในทางวิชาชีพมากกว่าผู้ชาย

6. ความเสมอภาคในการทำงานระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ไม่ว่าผู้หญิงจะก้าวเข้าสู่สังคมของการทำงานด้วยเหตุใดก็ตาม ต่างมุ่งหวังที่จะนำตนไปสู่ความสำเร็จ สังคมของการทำงานเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความรู้ความสามารถ จนประสบความสำเร็จในหลายสาขาวิชาชีพ ได้มีการกล่าวถึงความเสมอภาคในการทำงานว่า ความสามารถในการทำงานของผู้หญิงและผู้ชายไม่มีความแตกต่างกัน ผู้หญิงสามารถทำงานที่ผู้ชายทำได้ทุกประเภท แต่ความเป็นจริงผู้หญิงต้องเผชิญกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของผู้ชายที่อาจจะเป็นเครื่องหนี้ยับยั้งความก้าวหน้าในการทำงานของผู้หญิง อาทิ

6.1 ทัศนคติที่ผู้ชายมีต่อผู้หญิงว่า ธรรมชาติของผู้หญิงเหมาะกับการดูแลงานบ้านและชีวิตส่วนตัว จึงมีผู้หญิงเก่งจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ชาย

6.2 ผู้หญิงต้องเผชิญกับความกดดันทางเพศในที่ทำงาน ความอ่อนหวาน นุ่มนวลรอบคอบของผู้หญิงถูกมองว่าเป็นความอ่อนไหว โทเลด ตัดสินใจไม่เด็ดขาด จู้จู้จุกจิก อันเป็นทัศนคติทางลบที่มีต่อเพศหญิง

6.3 ความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า ผู้หญิงมีความสามารถน้อยกว่าชาย ทำให้ผู้ชายได้รับโอกาสมากกว่าผู้หญิง ในกรณีที่ความสามารถเท่ากัน ผู้ชายจะได้รับเลือกก่อนเพียงเพราะมันเคยเป็นงานของผู้ชายมาโดยตลอด งานระดับบริหารจะตกอยู่ในมือผู้ชายเสียเป็นส่วนใหญ่

6.4 ในโลกของการทำงานผู้ชายเคยครอบครองมาก่อน ผู้หญิงจึงเป็นมือใหม่ขาดการฝึกฝนและประสบการณ์ จึงต้องทำงานหนักในการเผชิญปัญหา และยังมีผู้ชายอีกจำนวนมากที่ไม่ยอมสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้หญิงมีโอกาสดำเนินงานในหน้าที่การงาน

6.5 ผู้หญิงที่มีความสามารถในการทำงานจะต้องเป็นภรรยาที่คอยระแวดระวังความรู้สึกของสามี ไม่แสดงอาการคูหมีนหรือยกตนว่าเหนือกว่าสามี หรือผู้ใกล้ชิดของสามีต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเพื่อความสุขในชีวิตสมรส

นอกจากนั้น มุลินธิเพื่อนหญิง (ม.ป.ป.) ได้กล่าวไว้ ถึงความแตกต่างระหว่างระหว่างหญิงและชาย ว่าถูกทำให้แตกต่างทั้งจากธรรมชาติสร้างมาและจากสังคมหล่อหลอมนับแต่เกิด สังคมได้กำหนดความเป็นผู้หญิงและผู้ชายให้แตกต่างกันเป็นความคาดหวังของสังคมว่าผู้หญิงควรมีบทบาทอย่างไร ผู้ชายควรมีบทบาทอย่างไร เช่น ผู้หญิงต้องเรียบร้อย เก่งงานบ้านเรือน ต้องเลี้ยงดูลูกเป็น ผู้ชายต้องเข้มแข็ง ดึ่มสุรา ไม่ควรร้องไห้ หากหญิงหรือชายไม่ปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดก็อาจถูกประณาม ต่ำหนิ

ความเป็นหญิง-ชาย ที่เราได้รับมาตั้งแต่เกิดจนตายเหล่านี้ สืบทอดมาหลายชั่วอายุคน ทำให้เราเข้าใจผิดว่า บทบาทเหล่านี้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างมา ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และมีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย เช่น เราจึงคิดว่าผู้ชายมีธรรมชาติที่เข้มแข็ง หนักแน่น มีเหตุผล ผู้หญิงมีธรรมชาติที่อ่อนแอ ทุเบา อ่อนไหวง่าย ชอบใช้อารมณ์ตัดสินใจ ซึ่งในความเป็นจริง ความเป็นหญิง-ชายนี้ สามารถเปลี่ยนแปลง ยกเลิกหรือสร้างขึ้นมาใหม่ได้ โดยเฉพาะการให้คุณค่าหรือบทบาทที่กีดกันหรือเลือกปฏิบัติต่อเพศใดเพศหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบธรรม สั่งสอน เลี้ยงดู เป็นสำคัญ

แนวทางการพัฒนาสตรี

ทิพาวดี (2537: 8-15) กล่าวถึงการพัฒนาข้าราชการสตรีในระบบราชการจะต้องพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การพัฒนาตนในวิชาชีพ

ข้าราชการสตรีจะต้องมีทัศนคติที่ไม่ยอมแพ้ต่อภาวะการณ์ที่เป็นอยู่ต้องแสวงหาความรู้ เทคโนโลยี วิทยาการใหม่ ๆ ให้แก่ตนเอง จะต้องมีความรอบรู้ รวดเร็ว ทันในท่วงทีของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ต้องจัดวางตนให้เกิดสภาพสมดุลระหว่างการเป็นสตรีที่ทำงานนอกบ้านและการเป็นแม่บ้าน การเป็นแม่ อนึ่งควรดำเนินการให้มีการรวมตัวเป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อป้องกัน

คุ้มครอง และพัฒนาสิทธิและความก้าวหน้าของสตรีในภาคราชการเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุน เชิดชู และประกาศเกียรติคุณผู้บริหารที่เป็นแบบอย่างที่ดีของเพศหญิงในภาคราชการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น และควรกระทำ

2. การพัฒนาระบบราชการและการปรับทัศนคติที่เปิดโอกาสให้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมกัน กับชาย

หน่วยงานควรมอบหมายงานที่ทำทนายพร้อมทั้งให้ที่ปรึกษา เพื่อชักนำสตรีเข้าสู่วงจรรที่ผู้ชายมีอำนาจครอบงำ (Male Dominance Circle) มีการกำหนดนโยบายที่เอื้อต่อการสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรม เพื่อดึงสตรีเข้าสู่ระบบการทำงาน ข้าราชการทุกระดับให้ตระหนักและยอมรับสตรีว่ามีความสามารถเท่าเทียมชาย นอกจากนี้ควรมีบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพ การให้ระยะเวลาในการดูแลบุตรหลังคลอด ลดการเล่นพรรคเล่นพวกในการมอบหมายงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนและแต่งตั้งในระบบราชการ โดยมีค้ำประกันถึงความเท่าเทียมของเพศหญิงต่อเพศชายในระบบราชการ คือ

3. การสร้างระบบเครือข่าย (Networking)

การสร้างระบบเครือข่ายหรือกลไกในรูปแบบต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยในการสร้างความเข้าใจแก่ทุกคนให้ยอมรับในสิทธิ และความเสมอภาคระหว่างข้าราชการสตรีและข้าราชการชาย รวมทั้งเป็นการให้คำปรึกษา รมรงค์ แก้ปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและสถานภาพของข้าราชการสตรีและเชื่อมโยงไปสู่องค์กรอิสระภายนอกด้วย

สุธีรา (2541: 12-13) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ที่จะช่วยให้ข้าราชการสตรีประสบความสำเร็จรวม 9 ประการ คือ

1. ความสนใจในการทำงาน ต้องรักงานอย่าดูถูกงานไม่ว่าจะเป็นงานอะไรให้มองทุกอย่าง เป็นโอกาสที่จะพัฒนาตนเอง และที่สำคัญต้องรู้จักพัฒนางานของตนเองให้มีความเด่นให้ได้

2. พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ต้องแสดงภาพลักษณ์ของการเป็นนักบริหารสร้างบุคลิกภาพแห่งการเป็นนักบริหารมืออาชีพ และที่สำคัญ คือ ต้องแสดงถึงความสามารถในความเป็นมืออาชีพด้วย

3. ผลักดันตนเองให้อยู่ในสายงานหลักขององค์กร ต้องพยายามคว้าเหตุผลหรือเป้าหมายสำคัญขององค์กรอยู่ตรงไหน ปรับตนเองหรือเข้าไปร่วมทำงานในงานที่เป็นงานหลักสำคัญขององค์กร โอกาสที่จะได้รับการยอมรับและก้าวไปสู่เส้นทางนักบริหารก็จะมีมากยิ่งขึ้น
4. เรียนรู้งานให้ถ่องแท้ ต้องเรียนรู้งานหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรจนถึงระดับที่ได้รับการยอมรับจากคนในองค์กรว่าเป็นผู้รู้จริงในเรื่องของหน่วยงาน
5. รู้จักที่จะเข้าไปทำงานในโครงการที่สำคัญ ต้องเข้าใจจุดประสงค์ขององค์กรนั้น คืออะไร อาสาเข้าไปทำงานที่สำคัญในองค์กรเสมอ
6. พัฒนาทักษะของการเป็นผู้ร่วมงานที่ดี ต้องรู้จักถ้อยทีถ้อยอาศัยกับเพื่อนร่วมงานจะทำให้เมื่อก้าวสู่ตำแหน่งบริหารแล้วจะรู้จักที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี
7. มุ่งมั่นที่จะสำเร็จ ต้องมีความเชื่อว่าตัวเองจะสำเร็จ มีความเด็ดเดี่ยว มุ่งมั่น
8. บากบั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสะสมประสบการณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเป็นผู้นำของตนเอง
9. สร้างรูปแบบความเป็นตัวของตัวเอง ต้องตระหนักว่าบุคลิก คือ จุดงานที่เด่นที่สุดต้องสร้างรูปแบบของความเป็นตัวเองออกมาโดยไม่ต้องไปเลียนแบบใคร มีความมั่นใจที่จะพัฒนาตนเอง

จากแนวคิดในการพัฒนาสตรีที่กล่าวมา จะเป็นฐานที่นำไปเสริมให้เกิดความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสตรี คือ การได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น การได้รับการยอมรับและการได้รับการพัฒนาโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ฝึกอบรมและดูงาน รวมทั้งการได้รับมอบหมายงานที่มีความสำคัญ และการได้เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมระดับสำคัญ เป็นต้น

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทญิงนั้น มีความเกี่ยวข้องกับบทบาททางเพศเป็นอย่างมาก ในการแบ่งแยกเพศชาย หรือเพศหญิง ซึ่งจะส่งผลต่อบทบาทการ ปฏิบัติงานโดย

ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เน้นให้บุคคลเกิดการรับรู้ ความคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับความแตกต่างในบทบาทของบุคคลตามเพศ ก่อให้เกิดการจัดลำดับชั้นทางสังคม อาชีพ บางอาชีพถูกประเมินว่าเหมาะสมกับเพศชายเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเพศหญิงก็สามารถปฏิบัติงานนั้นๆ ได้เช่นกัน

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

จตุพร (2546) อาชญากรรมคือปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นและมีวิวัฒนาการควบคู่มาับสังคมโดยธรรมชาติแล้วทุกสังคมจะต้องมีกฎเกณฑ์หรือธรรมเนียมปฏิบัติว่าการกระทำใดเหมาะสม การกระทำใดไม่เหมาะสม กฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้อาจเรียกว่าบรรทัดฐานของสังคมทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการควบคุม และปกครองสมาชิกในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ ไม่ล่วงละเมิด หรือฝ่าฝืนอันจะเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายของ อาชญากรรม ไว้ว่าการกระทำผิดทางอาญา ซึ่งเป็นคำสมาสของคำ 2 คำ คือคำว่า “อาชญา” กับคำว่า “กรรม” โดยคำว่า อาชญา หมายถึง อำนาจ โทษ ซึ่งเหมือนกับคำว่า อาญา ที่หมายถึง อำนาจ โทษ เช่นกัน โดยจะใช้ในความหมาย เช่น พระราชอาญา ที่หมายถึง คดีเกี่ยวกับโทษหลวง เรียกว่า คดีอาญา หรือความอาญา หรือคำว่า พระราชอาญา คดีอาญา หรือความอาญาก็มีความหมายเช่นเดียวกัน ส่วนคำว่ากรรม หมายถึง การกระทำ การงาน กิจ ความชั่ว คือมีความหมายทั้งในแง่ดีก็ได้ ในทางเลว หรือการกระทำชั่วก็ได้ เมื่อนำเอาคำทั้งสองมาสมาสกันจึงเป็นคำว่า อาชญากรรม

นวลจันทร์ (ม.ป.ป.) อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมที่ฝ่าฝืนข้อห้ามของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอาญาโดยผู้กระทำความผิดนั้นมีเจตนาชั่วร้ายและจากการฝ่าฝืนดังกล่าวผู้กระทำจะกลัวได้รับโทษทางอาญา

Herbert (1972) อธิบายความหมายของคำว่า อาชญากรรม ว่าการที่ถือว่าอะไรเป็นอาชญากรรมนั้น สังคมเป็นผู้กำหนด จึงเป็นเหตุผลเดียวกันกับที่สังคมกำหนดว่าอะไรถูกอะไรผิด ด้วยเหตุนี้เดียวกันสิ่งที่ถูกพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมในสังคมหนึ่ง อาจจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็น

อาชญากรรมในอีกสังคมหนึ่งก็เป็นได้ ดังนั้นจะสรุปอาชญากรรม คือ พฤติกรรมที่สังคมตัดสินว่า เป็นอันตรายต่อองค์การส่วนรวมและวัฒนธรรมของชุมชน

ประเภทของอาชญากรรม

จตุพร (2546: 34-49) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมไว้ ผู้วิจัยนำมาสรุปได้ดังนี้

1. อาชญากรรมประเภทใช้ความรุนแรงประโทษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย หรือที่เรียกว่า Violent Personal Crime หมายถึง อาชญากรรมประเภทที่ทำให้เกิดลักษณะของการบาดเจ็บล้มตาย การทำให้เกิดผลเสียของชีวิต ร่างกายของผู้ตกเป็นเหยื่อ เป็นการทำร้ายร่างกาย การลอบสังหาร การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การทารุณ การทอดทิ้ง เป็นต้น ซึ่งจะเห็นว่ามีลักษณะพฤติกรรมคล้ายๆ กันคือ การใช้กำลัง และใช้ความรุนแรงจนกระทั่งทำให้ผู้ตกเป็นเหยื่อนั้นต้องบาดเจ็บ สูญเสียอวัยวะ สุขภาพจิตบอบช้ำ ได้รับความทุกข์ทรมานทางร่างกายและจิตใจ หรือแม้กระทั่งถึงแก่ชีวิต

2. อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเป็นครั้งคราว หรือ Occasional Property Crime เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินโดยทั่วไป แต่ลักษณะของพฤติกรรมไม่ได้กระทำเป็นประจำ แต่จะกระทำเมื่อมีโอกาส ทำเป็นครั้งคราวไป อาจจะเป็นการลักทรัพย์ การขโมยรถยนต์ การทำให้เสียทรัพย์ หรือแม้กระทั่งการจ่ายเช็คไม่มีเงินหรือเช็คแต่ง อาชญากรรมประเภทนี้ไม่ได้ใช้ความรุนแรง ไม่ได้ใช้วิธีการอะไรที่ทำให้เจ้าทรัพย์ต้องเดือดร้อน ถือได้ว่าอาชญากรรมประเภทนี้ก็เป็นคนรู้กฎหมาย เคารพกฎหมายดี อาจจะเป็นเด็กที่เรียนหนังสือเก่ง มีมารยาทสังคมดี แต่เข้ากลุ่มเข้าพวก มีความคึกคะนองก็อาจจะก่ออาชญากรรมประเภทนี้ได้

3. อาชญากรรมประเภทที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นช่องทาง เป็นการกระทำความผิดของบุคคล มีการประกอบอาชีพ มีหน้าที่การงานที่เป็นหลักเป็นฐานอยู่ แต่ใช้อำนาจหน้าที่การงานของตัวเองหาช่องทางในการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ตนซึ่งน่าจะครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่เรียกว่าเป็นการคอร์ปชั่น การฉ้อราษฎร์บังหลวง การข่มขู่ การฉ้อโกง การค้าขายในตลาดมืด รวมถึงการหนีภาษี

4. อาชญากรรมทางการเมือง หรือ Political Crime อาชญากรรมประเภทนี้มีรูปแบบในการแสดงพฤติกรรมและรูปแบบของปฏิกริยาได้ต่อบจากสังคมแตกต่างกันไปจากอาชญากรรมประเภทอื่น คือ คนที่ประกอบอาชญากรรมเป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ โดยปกติคนพวกนี้จะไม่ได้อักรกรรมทำเจ้ญกับใคร เป็นคนรักชาติบ้านเมือง เป็นคนดี เป็นคนที่สังคมให้ความนิยมนยกย่องมีความตั้งใจจริงที่จะเข้ามาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน ผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม ซึ่งเหล่านี้อาจถือเป็นข้ออ้างของอาชญากรทางการเมืองได้หรือไม่ เพื่อก่อกรรมทำเจ้ญให้ฝ่ายตรงข้ามต้องสูญเสียอำนาจหรือความเชื่อถือจากประชาชนหรือสังคม ซึ่งมักจะอ้างว่าทำขึ้นเพื่อบ้านเมือง ทำเพื่อประชาชน ผู้กระทำคิคนั้นไม่ได้มีความรู้สึกลัวตัวเองเป็นอาชญากร

5. อาชญากรรมประเภทที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม Public Order Crime พฤติกรรมของอาชญากรรมประเภทนี้จะมีลักษณะแตกต่างไปจากอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ตรงที่ว่า ส่วนมากจะเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือข้อห้ามทางสังคมที่มาจากข้อตกลงของสมาชิกในสังคม หรือที่รัฐกำหนดไว้ว่าเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา หากผู้ใดละเมิดข้อห้ามหรือกฎหมายนั้นๆ ซึ่งการออกกฎหมายประเภทนี้บางครั้งอาจเป็นชั่วคราวเวลาหนึ่ง หรืออาจมีการออกมาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อใช้บังคับกับคนในชุมชน กฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับประเภทนี้จะตราออกมาเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น พ.ร.บ. การค้าประเวณี กฎหมายยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับการดื่มสุรา ฯลฯ พฤติกรรมของผู้กระทำผิดบางอย่างเป็นการกระทำผิดต่อบรรทัดฐานของสังคม ต่อความเชื่อถือ ศรัทธาของสังคม ผิดศีลธรรม เช่น การล่วงละเมิดทางเพศ การเดินโชว์แบบโป้เปลือย การเสพยาเสพติด การค้าขายสิ่งพิมพ์ลามก ฯลฯ ผู้กระทำผิดในลักษณะนี้มักไม่ค่อยยอมรับว่าตัวเองเป็นอาชญากร

6. อาชญากรรมประเภททั่วไป Conventional Crime การประกอบอาชญากรรมที่เราพบเห็นง่ายที่สุดที่เรียกว่าพวก ลัก วิ่ง ชิง ปล้น หรือที่เรียกว่า อาชญากรรมบนท้องถนนส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดต่อทรัพย์ อาจมีการทำให้เกิดความบาดเจ็บต่อร่างกายบ้าง อาชญากรรมประเภทนี้มักจะมีสติการถูกจับกุมได้เป็นจำนวนมาก ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่จะกระทำเมื่อมีช่องทางและโอกาส

7. อาชญากรรมประเภทมืออาชีพ Professional Crime อาชญากรเหล่านี้มีชีวิตอยู่ได้ด้วยการประกอบอาชญากรรมบางประเภท มีรายได้จากการกระทำผิดกฎหมาย มีความเป็นมืออาชีพ มีความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชญากรรมประเภทนั้น ๆ อาจเริ่มมาจากพวกอาชญากร

ประเภททั่วไปบางคนที่มีทักษะและความสามารถในการกระทำผิดและหนีรอดจากการจับกุมเมื่อมีการพัฒนาฝีมือมากขึ้นก็พยายามออกมหารายได้ที่เป็นกอบเป็นกำให้กับตัวเอง

8. อาชญากรรมองค์กร Organize Crime เป็นการกระทำผิดของคนที่มีตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นกลุ่มของผู้ที่เห็นชอบกับพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายร่วมกัน ยึดถือวัฒนธรรมโจร เช่นเดียวกัน มีการพัฒนาและถ่ายทอด ฝึกฝน เพื่อสร้างความชำนาญ มีการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง มีแผนการทำงานที่ดี สามารถหลบหลีกการจับกุมของเจ้าหน้าที่ได้เสมอ หรือมีความสามารถปกปิดความผิดด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น มีธุรกิจที่ถูกต้องกฎหมายบังหน้า องค์กรค้ายาเสพติด การค้าผู้หญิง การค้าของเถื่อน การลักลอบนำคนเข้าเมือง เป็นต้น

9. กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ Transnational Crime ถือว่าเป็นกลุ่มอาชญากรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคมอย่างยิ่งปัญหาหนึ่ง เป็นการกระทำที่ประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ประเทศ ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา และกำหนดโทษ โดยมีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกันโดยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ในรูปแบบขององค์กร มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาอำนาจ และผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีการตระเตรียมการ พยายามและลงมือกระทำความผิดต่อเนื่องกันจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ ซึ่งความผิดที่จัดว่าเป็นอาชญากรรมข้ามชาติมีดังนี้

- 9.1 การลักลอบค้ายาเสพติด (The Drug Trafficking Industry)
- 9.2 การลักลอบนำคนเข้าเมือง (Smuggling of Illegal Migrants)
- 9.3 การลักลอบค้าอาวุธ (Arms Trafficking)
- 9.4 การลักลอบค้าอุปกรณ์นิวเคลียร์ (Trafficking in Nuclear Material)
- 9.5 องค์กรอาชญากรรม และการก่อการร้าย (Transnational Criminal Organization and Terrorism)
- 9.6 การลักลอบค้าหญิงและเด็ก (Trafficking in Women and Children)
- 9.7 การลักลอบค้าชิ้นส่วนของร่างกาย (Trafficking in Body Parts)
- 9.8 การโจรกรรม และลักลอบค้ายานพาหนะ (Theft and Smuggling of Vehicles)
- 9.9 การฟอกเงิน (Money-Laundering)
- 9.10 อื่นๆ (Other Activities)

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว

ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และผลประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ การดื่มค็อกเทลแอลกอฮอล์ เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เช่นการหลอกลวงขาย อัญมณี และทองรูปพรรณที่มีคุณภาพต่ำในราคาสูง ขายพระเครื่องพุทธรูปชา วัตถุโบราณ การโชว์ ลามก อนาจาร ตลอดจนหลอกลวงให้รับประทานอวัยวะของสัตว์ เช่นอู้งดินหมี คิงู อวัยวะสืบพันธุ์ เสือ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งสรุปที่มาของปัญหาอาชญากรรมได้ดังนี้ (กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว, ม.ป.ป.: 28-29)

1. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.1 ถูกฆ่าตายโดยไม่ทราบสาเหตุ

1.2 ทรัพย์สินถูกโจรกรรมระหว่างเดินทาง เช่น การเดินทางโดยรถโดยสารไม่ประจำทาง (รถทะเบียน 30) ตามเส้นทางต่างๆ

1.3 ทรัพย์สินถูกโจรกรรมในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจากการวิ่งราว ล้วงกระเป๋า ตลอดจนทรัพย์สินสูญหายในสถานที่ท่องเที่ยว

1.4 แก๊งค์คนค้ากระเทย และหญิงตระเวนตามแหล่งท่องเที่ยว เข้าหาเหยื่อและ ดิสสนิท ให้เชื่อใจ และลักทรัพย์หลังร่วมหลับนอน หรือวางยานอนหลับ

1.5 แก๊งค์ลักบัตรเครดิต ทำงานเป็นองค์กรร่วมกันตั้งแต่ ผู้ลักบัตรเครดิต เจ้าของร้านค้า ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของธนาคาร หรือบางครั้งเจ้าหน้าที่โรงแรมลักเอาข้อมูลในแถบแม่เหล็กของบัตรเครดิตขายให้กับแก๊งค์คนร้าย

1.6 คนร้ายชาวฟิลิปปินส์หลอกนักท่องเที่ยวไปดื่มค็อกเทลการพนัน โดยหลอกลวงให้ร่วมเล่นไพ่แบล็คแจ็ก และกลุ่มคนร้ายจะใช้วิธีดื่มจนทำให้เหยื่อสูญเสียทรัพย์สิน

1.7 กลุ่มสถานบริการ ชมชู้ ทรน โชนทรรพ์ โดยสถานบริการมีการแสดงโชว์ประกอบ และมีพนักงานคอยชวนนักท่องเที่ยวที่มาเดินเที่ยวให้เข้าไปดูโชว์ และจะคิดราคาถูก เมื่อนักท่องเที่ยวสนใจเข้าไปดูพร้อมสั่งเครื่องดื่ม มีผู้หญิงบริการเข้ามานั่งเป็นเพื่อนคุยและสั่งเครื่องดื่มมาดื่มเช่นกัน ถึงเวลาเก็บเงินทางสถานบริการก็จะคิดในราคาแพงมาก โดยอ้างว่าเป็นค่าดูโชว์ ค่าผู้หญิงที่มานั่งเป็นเพื่อนคุยและค่าเครื่องดื่มของผู้หญิง หากนักท่องเที่ยวแสดงอาการไม่พอใจกลุ่มพนักงานของสถานบริการก็จะรวมกันเข้ามาแสดงอาการชมชู้ในลักษณะต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลัวจนกระทั่งยอมจ่ายเงินให้กับสถานบริการนั้นๆ

1.8 กลุ่มคนร้ายยกป้ายและแท็กชื้อป้ายดำ โดยกลุ่มคนร้ายจะคอยหานักท่องเที่ยวที่สนามบินที่ไม่มีคนมารับ หรือพลัดหลง แล้วเข้าไปตีสนิท หรือบางครั้งได้ชื้อผู้โดยสารมาจากแหล่งต่างๆ จึงเขียนชื้อผู้โดยสารในป้ายแล้วยกชื้อให้ผู้โดยสารเห็น เมื่อหลอกได้จะนำมาขึ้นรถป้ายดำที่จอดรออยู่นักท่องเที่ยวไปตีคู้ในรูปแบบต่างๆ บางครั้งถึงขั้นทำร้ายต่อชื้อชีวิตร่างกายนักท่องเที่ยว

1.9 กลุ่มคนร้ายชาวปากีสถานหรือแก๊งค์มอมยา กระทำในรูปขององค์กรอาชญากรรม กระทำความคิดในรูปแบบต่างๆ เช่น ค้ายาเสพติด มอมยานักท่องเที่ยว ส่งชาวต่างประเทศ (อินเดีย, ปากีสถาน) ออกนอกประเทศ และมอมยานักท่องเที่ยวแล้วลักทรัพย์

1.10 แก๊งค์เงินดำ กลุ่มคนร้ายเป็นชาวต่างประเทศได้แก่ แคมเมอรูน หรือไลบีเรีย ที่เข้ามาก่ออาชญากรรมโดยการหลอกหลวงนักธุรกิจหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยอ้างว่าตนเองมีเงินประเทศสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุนประเทศโลกที่สามอยู่จำนวนหนึ่ง แต่เงินดังกล่าวเป็นสีดำ เพราะเคลือบสารเคมีเอาไว้ เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ต้องการให้ผู้ใดรู้เรื่องดังกล่าว ซึ่งเงินจำนวนนี้จะเอามาใช้ได้ก็ต่อเมื่อนำน้ำยาเคมีชนิดหนึ่งมาล้างสารเคมีที่เคลือบเอาไว้ออกไป และนำยาล้างสารเคมีแพงมาก จากนั้นกลุ่มคนร้ายจะนำธนบัตรดอลลาร์จริงที่พันสีดามาทดลองล้างให้เหยื่อดูแล้วนำไปให้ธนาคารตรวจสอบ เมื่อเหยื่อหลงเชื่อแล้วกลุ่มคนร้ายจะขอเงินจำนวนมากเพื่อนำไปชื้อน้ำยาล้างสารเคมีมาล้างธนบัตรที่บรรจุอยู่ในกล่องที่เป็นกระดาษขาวตัดขนาดเท่ากับธนบัตรดอลลาร์ แล้วนำมามอบให้เหยื่อบอกว่าล้างสารเคมีแล้วให้รออีก 2-3 วันจึงจะเปิดกล่องนำเงินออกมาใช้ได้ หลังจากนั้นกลุ่มคนร้ายก็จะแยกย้ายกันหลบหนี

1.11 ปัญหาทัวร์ป่า ที่นักท่องเที่ยวอาจประสบปัญหาทั้งถูกปล้นทรัพย์จากชนกลุ่มน้อย บริเวณชายแดน หลงป่า การขายบริการผิดกฎหมาย เช่น โสเภณีเด็กตามหมู่บ้านชาวเขา การเสพยาเสพติด ซึ่งนักท่องเที่ยวมักถูกชักชวนจากชาวบ้านหรือมัคคุเทศก์

1.12 ทรัพย์สินสูญหายในที่พัก

1.12.1 กลุ่มคนร้ายต่างชาติลักทรัพย์นักท่องเที่ยวในห้องพัก ล็อบบี้ และห้องอาหาร หรือแสดงตัวต่อโรงแรมเป็นเจ้าของห้องพักเข้าทำการลักทรัพย์

1.12.2 นักท่องเที่ยวฝากของกับเกสต์เฮาส์และออกไปทัวร์ป่า เมื่อกลับมาพบว่า เช็คเดินทาง บัตรเครดิตสูญหายหรือถูกนำไปใช้

1.12.3 พนักงานโรงแรมลักทรัพย์นักท่องเที่ยว

1.12.4 แก๊งคนร้ายอ้างว่าเป็นเจ้าของห้องพักเข้าไปลักทรัพย์นักท่องเที่ยว

2. ด้านอุบัติเหตุ อุบัติเหตุเป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดอันตรายแก่กายหรือเสียชีวิต

2.1 ทางบก เช่น การขับซิ่งรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน

2.2 ทางน้ำ เช่น เรือโดยสารทางทะเล แม่น้ำ แพ

2.3 แหล่งท่องเที่ยว เช่น ตกเขา ถูกเรือชน จมน้ำเสียชีวิต เรือสตูดเตอร์ เรือลากร่ม เรือกล้วย ขับขี่ประมาทเฉี่ยวชนนักท่องเที่ยว

3. การเอาัดเอาเปรียบในการซื้อสินค้าหรือบริการ

การประกอบธุรกิจตัดราคาเป็นการดำเนินการในลักษณะ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” เป็นปัญหาที่เกิดกับนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวไต้หวันเป็นส่วนใหญ่ ด้วยการที่บริษัททัวร์ในประเทศไทย จ่ายเงินซื้อนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวในประเทศจีนและไต้หวัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากทั้งสองประเทศนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้บริษัททัวร์เกิดการแข่งขันสูง เมื่อได้

จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยจะพานักท่องเที่ยวไปทานอาหารราคาแพง ท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวนอกตารางนำเที่ยว พาไปซื้อสินค้าราคาแพงเกินความเป็นจริง โดยบริษัททัวร์จะได้รับส่วนแบ่งจากร้านค้าและผู้ประกอบการตามเงื่อนไขที่ตกลงกันทดแทนเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายให้กับต่างประเทศไปแล้วเป็นการร่วมมือกระทำกันเป็นขบวนการ ซึ่งประกอบด้วยบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ เจ้าของสถานที่ท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก

ปัญหาการซื้อขายอัญมณี การหลอกลวงนักท่องเที่ยวซื้ออัญมณีเครื่องประดับที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือต่ำกว่ามาตรฐาน ราคาแพงเกินกว่าความเป็นจริง โดยใช้กลอุบายและการโฆษณา โน้มน้าว เพื่อให้เกิดการหลงเชื่อ กระทำเป็นขบวนการ โดยร้านอัญมณีร่วมมือกับมัคคุเทศก์เดือนบริษัทนำเที่ยว รถสามล้อเครื่องสาธารณะ (รถตุ๊กตุ๊ก) ใช้อุบายพานักท่องเที่ยวไปยังร้านค้าอัญมณี ซึ่งพนักงานขายของร้านจะโฆษณาชวนเชื่อ โน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวสนใจ และหลงเชื่อจนตัดสินใจซื้อสินค้าในลักษณะของการต้มตุ๋นหลอกลวง

ปัญหาการก่อความเดือดร้อนราคาแพงแก่นักท่องเที่ยว รุมล้อม คะยั้นกะยoiให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้า ไม่รู้จักกาลเทศะ สร้างความเดือดร้อนราคาแพงแก่นักท่องเที่ยว

4. การซื้อขายและเสพยาเสพติดตามแหล่งท่องเที่ยว

ประเทศไทยถูกกล่าวหาว่าเป็นแหล่งค้า ทางผ่าน ของยาเสพติด สามารถหาซื้อได้ง่าย นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเพื่อเสพยาเสพติด เช่น การท่องเที่ยวในป่า ปราณุกาณ์ทางธรรมชาติ พระจันทร์เต็มดวง Fullmoon Party ที่เกาะพังัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เกาะสมุย ตลอดจนแหล่งบันเทิงตามเมืองใหญ่

5. ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อมถูกทำลาย

5.1 การทิ้งขยะและน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว

5.2 การทำลายทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล เช่น ปะการัง ปลาสวยงาม

5.3 การทำลายทรัพยากรป่าไม้

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ประชัย (2531) ได้กล่าวว่า การควบคุมอาชญากรรมให้ลดลงแล้ว ปกติอาจกระทำได้ 3 ลักษณะ คือ

1. การป้องกัน (Prevention) คือ การป้องกันระมัดระวังไม่ให้สุจริตชนถูกละเมิดกฎหมาย อาญา หรือดูแลมิให้คนชั่วมีโอกากระทำความผิดเพิ่มขึ้น
2. การปราบปราม (Suppression) คือ การจัดการกับผู้กระทำผิดซึ่งเป็นภัยและทำลายความสงบสุขของสังคม โดยอาจจะจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษ จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน หรือทำลายล้างให้หมดไปด้วยการประหารชีวิตก็ได้ ตามแต่อัตราโทษที่เหมาะสมกับลักษณะความผิด อันมีลักษณะเป็นการกระทำเพื่อแก้แค้นทดแทน มิให้กระทำความผิดอีกด้วยทางหนึ่ง
3. การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Rehabilitation) คือ การอบรมจิตใจผู้กระทำผิดมิให้หวนไปกระทำความผิดซ้ำอีก ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงความประพฤติของผู้กระทำผิดให้กลับเป็นพลเมืองที่มีประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

การป้องกันอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมนั้น ได้มีผู้เสนอทัศนะในการป้องกันอาชญากรรมไว้พอสรุปได้ ดังนี้

มนัส (2530) ได้กล่าวถึงการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลไว้ว่า สาเหตุของอาชญากรรม พบว่า เกิดจากเจตนาในการกระทำความผิดและโอกาสในการกระทำความผิด ดังนั้น การป้องกันมีดังนี้คือ

1. การป้องกันอาชญากรรม ได้แก่การใช้มาตรการต่าง ๆ ที่จะไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น แบ่งเป็น 3 มาตรการ คือ

1.1 มาตรการป้องกันพื้นฐาน เป็นการปฏิบัติภายใต้แนวความคิดที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ซึ่งประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมของสังคม สถานภาพของผู้ที่จะประกอบอาชญากรรม โอกาสในการประกอบอาชญากรรม ทั้งสามองค์ประกอบนี้จะเห็นว่าองค์ประกอบที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจแก้ไขป้องกันได้อย่างเดียว คือ องค์ประกอบที่สามที่ทำให้คนร้ายไม่มีโอกาสหรือโอกาสน้อยที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ใน 2 วิธี คือ

1.1.1 ตัดโอกาสของคนร้ายโดยตรง ด้วยการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบปรากฏในพื้นที่และช่วงเวลาที่เหมาะสมตามข้อมูลอาชญากรรม เช่น ในช่วงเวลาเปิดทำการธนาคาร ร้านทอง ไปประจำจุดที่ชุมชนหนาแน่น สถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลาตามสถิติของคดี ตรวจพื้นที่เปลี่ยวในเวลากลางคืน ซึ่งลดแหลมต่อการเกิดเหตุที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ใช้ตำรวจสายตรวจเป็นหลักในการปฏิบัติ ทั้งสายตรวจจรดยนต์ สายตรวจจรดจักรยานยนต์ เดินเท้า ยามจุดและจุดตรวจ

1.1.2 ขจัดมูลเหตุ คือการตัดโอกาสของคนร้ายโดยทางอ้อมภายในจิตความสามารถและขอบข่ายอำนาจ ยกเว้น ปัญหาความยากจน คนตกงาน ผู้ที่ได้รับการศึกษาหรืออบรมน้อยและอื่น ๆ ซึ่งเป็นมูลเหตุหนึ่งของการเกิดอาชญากรรมซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะแก้ไขได้

1.2 มาตรการป้องกันตามปกติ เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงาน ผลการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทั่วไปใน ทุกคดี และมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

1.3 มาตรการป้องกันในเชิงรุก มาตรการนี้เป็นการปฏิบัติที่ใกล้ชิดกับมาตรการปราบปรามแต่ยังไม่ถึงขั้นจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้คนร้ายมากขึ้นกว่ามาตรการป้องกันตามปกติ วิธีการนี้เน้นย้ำการกระทำที่สม่ำเสมอ โดยไม่หวังผลในการจับกุมเพียงแต่มุ่งในการป้องกัน หากสามารถจับกุมได้ก็จะเป็นผลการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น

การป้องกันอาชญากรรมในหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (ม.ป.ป.: 9-11) ได้กล่าวถึงการป้องกันอาชญากรรมในหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. จัดสายตรวจรถยนต์ จักรยานยนต์ จักรยาน สายตรวจเดินเท้า และสายตรวจประจำจุดที่สำคัญที่เป็นแหล่งนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับเวลาและสภาพพื้นที่
2. จัดให้สายตรวจสามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุ หรือเข้าช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ร้องขอให้เร็วที่สุด อย่างน้อยภายใน 10 – 15 นาที ตามสภาพพื้นที่ภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ
3. ให้นำหน่วยปฏิบัติการแต่ละหน่วยจัดกำลังทำหน้าที่สายตรวจไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของกำลังทั้งหมดภายในหน่วย
4. ให้ออกตรวจตราหาข่าวเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว แล้วนำมาวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรม
5. ประสานกับมวลชนในท้องที่ ทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประชาชน และนักท่องเที่ยว สำหรับเป็นแนวร่วมในการให้ข่าวสารและให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม
6. ร่วมมือประสานงานกับตำรวจท้องที่และหน่วยงานข้างเคียง ทั้งภาครัฐและเอกชนในการป้องกันอาชญากรรมอย่างจริงจัง พร้อมทั้งอุทิศเวลาเสียสละให้กับงานอย่างต่อเนื่อง

การปราบปรามอาชญากรรม

มนัส (2530) ได้กล่าวถึงการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลไว้ว่า สาเหตุของอาชญากรรม พบว่า เกิดจากเจตนาในการกระทำผิดและโอกาสในการกระทำผิด ดังนั้นการปราบปรามอาชญากรรมมี ดังนี้คือ

การปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่การใช้มาตรการระงับการกระทำผิดและการจับกุมควบคุมอาชญากรเพื่อป้องกันอาชญากรรมกลับมาประกอบอาชญากรรมอีกและเป็นการลงโทษอาชญากรเพื่อให้เช็ดหลาบ ทั้งยังเป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรม แบ่งออกเป็น 2 มาตรการ คือ

1. มาตรการปราบปรามตามปกติ ได้แก่การป้องกันและระงับเหตุในขณะเกิดอาชญากรรม และการสืบสวนติดตามจับกุมภายหลังเกิดเหตุตลอดจนการสืบสวนหาข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องในทุกวิธี เช่น การปราบปรามอาวุธสงคราม อาวุธปืนเถื่อน ยาเสพติด และของหนีภาษี
2. มาตรการปราบปรามในเชิงรุก เช่น การจัดให้มีการระดมกวาดล้างอย่างสอดคล้องกับเหตุการณ์และสถานการณ์อาชญากรรม

การปราบปรามอาชญากรรมในหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (ม.ป.ป.: 9-11) ได้กล่าวถึงการปราบปรามอาชญากรรมในหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. เพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนจับกุมผู้ต้องหาคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ นักท่องเที่ยวคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินให้ได้โดยเร็ว พร้อมทั้งมีการวางแผนทางการปฏิบัติในเชิงรุกตามสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น
2. เพิ่มความเข้มในการติดตามจับกุมบุคคลต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองแล้วเข้ามาก่ออาชญากรรมภายในประเทศ หรือรวมกลุ่มเป็นแก๊งเพื่อกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการหลอกลวงหรือร่วมกันฉ้อโกง
3. ให้ผู้บังคับบัญชาในสายการปฏิบัติการ กระตุ้น เร่งรัดให้ผู้ปฏิบัติการสืบสวนพยายามติดตามคดีในความผิดต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ถึงที่สุดทุกคดี
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับงานตำรวจท่องเที่ยว ทั้งการสืบสวน และติดตามคนร้าย ตลอดจนยุทธวิธีตำรวจ

5. ขจัดปัญหาข้อ โกง หลอกลวง เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เช่น ปัญหาร้านค้าอัญมณี และร้านขายของที่ระลึก โดยดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

6. ให้ความร่วมมือในการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว ตลอดจนใช้มาตรการในการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถานภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม ตำรวจท่องเที่ยวมีอำนาจในการจับกุม แล้วนำส่งผู้ถูกกล่าวหาไปยังพนักงานสอบสวนประจำสถานีในท้องที่โดยไม่มีอำนาจในการสอบสวน

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (ม.ป.ป.: 5) ได้กล่าวถึงกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยนำมากล่าวพอสังเขป ดังนี้

ความเป็นมา

ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นทุกปี สร้างรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมากในขณะเดียวกันอาชญากรรม และการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นมากเป็นเงาตามตัว รัฐบาลจึงจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก และรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจในพื้นที่

โดยเริ่มแรกในปี พ.ศ. 2519 ธุรกิจเอกชนร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือ อ.ส.ท. ขณะนั้นได้ประสานความร่วมมือให้กรมตำรวจพิจารณา ดำเนินการให้ความคุ้มครอง และรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นกรณีพิเศษ กรมตำรวจจึงได้จัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกและให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (ศอ.นท.) ขึ้น ในสังกัดกองปราบปราม มีกำลังพลประมาณ 60 นาย ทำหน้าที่รับแจ้งเรื่องร้องเรียน และตรวจตราให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในย่านชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งธุรกิจเอกชนได้ร่วมกันบริจาคยานพาหนะ และอุปกรณ์สื่อสารให้ไว้ปฏิบัติการ

ต่อมาปี 2525 รัฐบาลได้ตระหนักเห็นความสำคัญของหน่วยงานเฉพาะกิจดังกล่าว จึงได้จัดตั้งหน่วยงานตำรวจท่องเที่ยวฉนวนจีน คือ กองกำกับการ 8 สังกัดกองปราบปราม ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2525 เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็ว จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น แหล่งท่องเที่ยวกระจายอยู่ทั่วประเทศ โครงสร้างตำรวจท่องเที่ยวในระดับกองกำกับการจึงไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจ รัฐบาลจึงยกฐานะตำรวจท่องเที่ยวขึ้นเป็น กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สังกัดกองบัญชาการ สอบสวนกลาง ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2534

หลังจากได้มีการขยายขึ้นเป็นกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวแล้ว เมื่อได้มีการปฏิบัติหน้าที่ก็ประสบกับปัญหาการขาดแคลนกำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ ดูแลอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวได้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ต่อมาตามมติคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจ (อ.ก.ตร.) ตำแหน่ง ครั้งที่ 9/2546 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2546 มติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ครั้งที่ 15/2546 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2546 และมติคณะรัฐมนตรี (ค.ร.ม.) เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2546 ซึ่งมีผลให้โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2539 ที่แบ่งกองบังคับการตำรวจ ท่องเที่ยว ออกเป็น 3 กองกำกับการ และระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยการกำหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2535 ถูกยกเลิกและมีกำหนดโครงสร้างของกองบังคับการ ตำรวจ ท่องเที่ยวขึ้นใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้ 18 ธันวาคม 2546

ต่อมาในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการปรับโครงสร้างหน่วยงานในสังกัดใหม่ และได้กำหนดโครงสร้างกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวขึ้นใหม่ ซึ่งมีผลในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 ดังนี้

1. ฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว มีหน้าที่และความรับผิดชอบงานเกี่ยวกับอำนวยการ และงานสนับสนุนของกองบังคับการ การติดต่อประสานงาน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แบ่งออกเป็น 5 งาน คือ
2. กองกำกับการ 1 มีหน้าที่รับผิดชอบ งานบริการ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ให้ความปลอดภัย ค้ำครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ การสืบสวน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ติดต่อ

ประสานงานปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กร หรือ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และงานอื่น ๆ ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย แบ่งได้ดังนี้

2.1 หมวดยุทธการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานยุทธการและงานสารบรรณ งานประชุม งานกำลังพล งานการเงินและพัสดุ ของกองกำลังการ 1 ตลอดจนอำนาจการ คำกั้บการ และงานที่ไม่ได้ระบุว่าเป็นหน้าที่ของงานใดในกองกำลังการ 1 รวมทั้งงานอื่นๆ ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.2 งานสืบสวน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสืบสวน และปราบปราม จับกุม ผู้กระทำความผิดอาญาต่างๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดอาญาต่างๆ เฉพาะผู้เสียหายที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือชาวต่างประเทศที่พำนักอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2.3 สถานีตำรวจท่องเที่ยว 1 มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับ กองกำลังการ 1 ในเขตพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 – 3

2.4 สถานีตำรวจท่องเที่ยว 2 มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับ กองกำลังการ 1 ในเขตพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 – 6

2.5 สถานีตำรวจท่องเที่ยว 3 มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับ กองกำลังการ 1 ในเขตพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 – 9

2.6 สถานีตำรวจท่องเที่ยว 4 (ท่าอากาศยานกรุงเทพ) มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับกองกำลังการ 1 ในเขตพื้นที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ

2.7 สถานีตำรวจท่องเที่ยว 5 (ศูนย์วิทยุ) มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิทยุสื่อสารของกองกำลังการ 1 โดยปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์ควบคุม และสั่งการทางวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ โทรสาร ทั้งภายในและภายนอกหน่วย การรายงาน เหตุการณ์ เหตุพิเศษ ทางวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ โทรสาร งานรักษาความปลอดภัยสถานที่กองกำลังการ 1 และงานอื่นๆที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

4. กองกำกับการ 2 – 5 มีหน้าที่รับผิดชอบ งานบริการ ช่วยเหลือ อำนาจความสะดวกให้ ความปลอดภัย คຸ້ມครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ การ สืบสวน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ของตำรวจภูธร ภาค 1-9 ติดตามประสานงานปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กร หรือ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และงานอื่นๆ ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบทั่วประเทศ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (ม.ป.ป.: 32-34) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และ ยุทธศาสตร์ ของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ รักษาดูแลแหล่งท่องเที่ยว ให้บริการด้วยไมตรีจิต รักษาความปลอดภัยอย่าง มีคุณภาพมาตรฐาน พร้อมจัดสิ้นแก้งลลกลวงเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของชาวไทยจนเป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาเที่ยวใหม่ และทำให้ไทยเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและมีรายได้หลักสู่ระบบเศรษฐกิจจนเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลานไทย ต่อไป

พันธกิจ

1. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยว
2. สร้างความพึงพอใจในการบริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
3. ขจัดปัญหาการหลอกลวงเอารัดเอาเปรียบ และคຸ້ມครองผลประโยชน์ให้แก่นักท่องเที่ยว
4. ขจัดปัญหาการทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมไร้ระเบียบ จนเป็นที่พึงพอใจของ นักท่องเที่ยว
5. ปกป้องและคຸ້ມครองอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มิให้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม

6. สร้างความร่วมมือที่ีระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับองค์กรตำรวจ หรือหน่วยบังคับใช้กฎหมายทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองผลประโยชน์ของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการรักษาความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวกำหนดกลยุทธ์ไว้ 3 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพ และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนคุ้มครองผลประโยชน์นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีก

นอกจากนี้ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวยังต้องปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง พ.ศ. 2547-2551 โดยใช้ระบบการบริหารเชิงบูรณาการ ทั้งด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติการกิจ และได้มอบหมายให้กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวเป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก ได้แก่

1. แผนงานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อป้องกันและปราบปรามขบวนการค้ามนุษย์ และการละเมิดทางเพศ ให้ความคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรี การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการบังคับค้าประเวณี และเป็นการป้องกันมิให้มีการคุกคามทางด้านสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน โดยร่วมกับกองปราบปราม

2. แผนงานการจราจรและการท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหาการจราจรที่เกิดจาก ความเสี่ยงจากสภาพถนนและการคับคั่งของปริมาณรถ ทำให้การเคลื่อนไหวของกระแสจราจร มีความสะดวกคล่องตัว ตลอดจนให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนและนักท่องเที่ยว ให้ความรู้สึกรอบอุ้มใจที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดูแลเอาใจใส่ เกิดภาพลักษณ์ที่ดีอันเป็นการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อเสริม สร้างรายได้ที่สำคัญให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

มาตรการป้องกันเหตุและลดจำนวนผู้เสียหายชาวต่างชาติ

1. เมื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องประสบปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้แจ้งที่ “ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการ การรับแจ้งเหตุ และให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว” หมายเลขโทรศัพท์ 1155 โดยจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับแจ้งเหตุ และให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ทำหน้าที่ประสานงาน และควบคุมให้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจท่องเที่ยวในพื้นที่เข้าระงับเหตุและให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันที หรือมาตรการและแนวทางดำเนินการดูแลด้านความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
2. นักท่องเที่ยวสามารถเข้าแจ้งเหตุหรือขอความช่วยเหลือต่อตำรวจท่องเที่ยวได้ ณ ที่ทำการสถานีตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับแจ้งเหตุและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว หรือ
3. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสามารถแจ้งเหตุหรือร้องขอความช่วยเหลือจากตำรวจท่องเที่ยว ทั้งสายตรวจรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และสายตรวจเดินเท้า ที่ออกตรวจตราดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ
4. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสามารถแจ้งเหตุหรือขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่
5. หากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความประสงค์ที่จะแจ้งความร้องทุกข์คดี ตำรวจท่องเที่ยวจะนำนักท่องเที่ยวไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจท้องที่ โดยที่ตำรวจท่องเที่ยวจะทำหน้าที่เป็นล่ามแปลให้กับพนักงานสอบสวนในคดี
6. หากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความประสงค์จะขอรับเอกสารหลักฐาน ในกรณีทรัพย์สินสูญหาย ตำรวจท่องเที่ยวจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและพิจารณาออกเอกสารหลักฐานให้แก่นักท่องเที่ยว หากเป็นกรณีลักทรัพย์จะดำเนินการส่งสถานีท้องที่ที่รับผิดชอบ

7. ดำรงห้องเที่ยวจะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยการแจ้งข้อมูล การเข้าป้องกันเหตุ ระวังเหตุหรือการให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน โดยการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหากพบมีการกระทำผิดจะมีการจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายทันที

มาตรการปราบปรามจับกุมบุคคลที่เป็นภัยแก่นักท่องเที่ยว

1. เมื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้าแจ้งเหตุหรือแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในท้องที่แล้ว ดำรงห้องเที่ยวจะจัดชุดสืบสวนออกสืบสวนหาข่าว และดำเนินการจับกุมผู้ที่กระทำผิดแก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะผู้ต้องหาจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ โดยการประสานการปฏิบัติกับชุดสืบสวนในพื้นที่

2. จัดกำลังเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวน ออกสืบสวนหาข่าวบุคคลหรือกลุ่มบุคคล กลุ่มแก๊งมิจฉาชีพ ทั้งที่เป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ที่มีพฤติกรรมกระทำผิดแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการปราบปรามทัวร์ที่มีราคาต่ำกว่าปกติ (ทัวร์ศูนย์เหรียญและอัญมณี) หรือที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เมื่อพบหลักฐานการกระทำผิด จะดำเนินการจับกุมและนำส่งพนักงานสอบสวนในพื้นที่เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

3. จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวน ออกสืบสวน ปราบปราม จับกุมการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

4. จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกปราบปราม จับกุมผู้ที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ

5. จัดระดมเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด และตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และตำรวจท้องที่ เข้าร่วมกวาดล้างอาชญากรรมที่อาจจะเกิดกับนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล ประเพณี และมหกรรมนานาชาติต่างๆ ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ

มาตรการให้บริการ อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

1. จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 8 ภาษาเข้าประจำ “ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการ การรับแจ้งเหตุ และให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว” (ศูนย์ 1155) สำหรับคอยให้บริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อมีปัญหาตลอดเวลา 24 ชั่วโมง
2. จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกให้บริการ อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ
3. จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมรถยนต์วิเทศ อำนวยความสะดวกด้านการจราจรให้แก่พระราชอาคันตุกะ ผู้นำประเทศ บุคคลสำคัญ หรือแขกของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาต่างๆ ที่เดินทางไปพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ
4. จัดอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยร่วมกับหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน ดำเนินการ โดยปลูกจิตสำนึกให้ “ต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยจิตไมตรี จะช่วยเศรษฐกิจไทย ร่วมใจตำรวจท่องเที่ยว” ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ
5. จัดอบรมบุคลากรในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและเอกชน ในทุกพื้นที่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการดูแลรักษาความปลอดภัย ให้บริการและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดระดมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทั้งเครือข่าย เพื่อร่วมพลังในการให้บริการ อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

มาตรการจัดระเบียบและดูแลแหล่งท่องเที่ยว

1. ดำเนินการสำรวจพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยประสานข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

2. จัดทำแผนงานด้านการจัดระเบียบและดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และตำรวจในพื้นที่
3. จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปลูกจิตสำนึกให้รักษาแหล่งท่องเที่ยว และคอยดูแลมิให้ถูกทำลาย
4. จัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมดำเนินงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่
5. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้นำชุมชนหรือผู้แทนภาคประชาชนในพื้นที่ เพื่อระดมความคิดเห็นและแสวงหาแนวทางเพื่อการจัดการกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

มาตรการเฝ้าระวังป้องกันการหลอกลวงเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

1. ดำเนินการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการขายอัญมณีและของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว โดยประสานข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ
2. ดำเนินมาตรการแจ้งเตือน โดยการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกแจกแผ่นพับ แผ่นปลิว เพื่อประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนและแจ้งราคามาตรฐานกลางให้แก่นักท่องเที่ยว
3. ดำเนินมาตรการเฝ้าระวัง โดยจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกสืบสวนหาข่าว และกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมตั้งต้นหลอกลวงนักท่องเที่ยว โดยได้จัดทำบัญชีเฝ้าระวังกับกลุ่มบุคคลดังกล่าวไว้ หากปรากฏหลักฐานว่ามีการกระทำที่เข้าข่ายเป็นผู้มีอิทธิพลจะดำเนินการขึ้นบัญชีเป็น ผู้มีอิทธิพล เพื่อดำเนินการตามมาตรการปราบปรามต่อไป
4. ดำเนินการกวดขัน ตรวจสอบบริษัททัวร์ ร้านค้าอัญมณี ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมตั้งต้นหลอกลวงนักท่องเที่ยว โดยใช้มาตรการทางกฎหมายทุกฉบับเข้าดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ เช่น

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กรมสรรพากร ฯลฯ

5. ดำเนินมาตรการจัดระเบียบและสร้างพลังความช่วยเหลือจากผู้ประกอบการดี โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือสถานบันเทิงที่มีการลักลอบเปิดการแสดงโชว์ลามก เพื่อลดแรงจูงใจในการกระทำความผิด และตั้งวงจรค่าน้ำ (Commission) ทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยปลอดจากการต้มตุ๋นหลอกหลวงเอาไรด์เอาเปรียบนักท่องเที่ยว

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต้องมีความรู้และความเข้าใจเป็นอย่างดีในมาตรการแต่ละประเด็น เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุศกร (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่องการยอมรับบทบาททางการบังคับบัญชา และรูปแบบพฤติกรรมผู้นำทางการบริหารของข้าราชการทหารหญิง จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการกองบัญชาการทหารสูงสุด จำนวน 250 คน พบว่า ตัวแปรปัจจัยภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจ เรื่องเพศที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และ พฤติกรรมทางการบริหารของข้าราชการทหารหญิง ตัวแปรอื่น คือ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นยศ และอายุราชการ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และพฤติกรรมทางการบริหารของข้าราชการทหารหญิง นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบพฤติกรรมผู้นำทางการบริหารของข้าราชการหญิงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และพฤติกรรมผู้นำทางการบริหารของ ข้าราชการทหารหญิง

ปราณี (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการที่ผู้หญิงสวมบทบาท ผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ชายที่อยู่ใต้บังคับบัญชา จากการสอบถามในกลุ่มข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชนที่มีผู้หญิงเป็นผู้บังคับบัญชาสั่งงาน โดยตรง ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติต่อผู้บังคับบัญชามีระหว่าง

เพศชายและหญิงนั้น เพศชายจะมีทัศนคติทางลบมากกว่าเพศหญิง ส่วนในด้านระยะเวลาการทำงานกลุ่มที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้หญิงที่นานกว่า จะมีทัศนคติในทางลบ และมีการยอมรับต่อการบังคับบัญชาของผู้หญิงต่ำกว่ากลุ่มอื่น

ระวีวรรณ (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของสตรีไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา พบว่า ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของสตรีไทย ทั้งด้านครอบครัวและสังคม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของสตรีไทยด้านครอบครัวเพียงด้านเดียว คือ รายได้ของครอบครัว ภูมิฐานะ และคณะวิชาที่ศึกษา

จิตภา (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โอกาสความก้าวหน้าของข้าราชการสตรี ในระบบราชการไทย ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากข้าราชการสตรีของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ภาระภายในครอบครัว สถานที่ของการไปปฏิบัติงาน ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างเรื่องโอกาสความก้าวหน้าของข้าราชการสตรี แต่ระดับการศึกษา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับความสามารถของสตรี และความสามารถในการปฏิบัติงานมีผลต่อโอกาสก้าวหน้าแตกต่างกัน โดยส่วนรวมโอกาสความก้าวหน้าของข้าราชการสตรีมีโอกาสน้ำหนักระดับปานกลาง

นันทนา (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชาและหน้าที่ความรับผิดชอบของปลัดอำเภอสตรีโดยศึกษาเฉพาะกรณีของข้าราชการฝ่ายปกครอง พบว่าในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสภาพภูมิหลังของข้าราชการฝ่ายปกครองกับการยอมรับในบทบาทของปลัดอำเภอสตรีนั้น เพศ อายุ อายุราชการ และระดับตำแหน่ง ไม่มีผลทำให้การยอมรับแตกต่างกัน มีเพียงระดับการศึกษาเท่านั้น ที่มีผลต่อระดับของการยอมรับที่แตกต่างกันของข้าราชการฝ่ายปกครอง

ศุภวรรณ (2539) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม ที่มีต่อพนักงานสอบสวนหญิงในจังหวัดเชียงใหม่จากกลุ่มของผู้พิพากษา อัยการ ข้าราชการตำรวจระดับ พ.ต.ต. - พ.ต.ท. และกลุ่ม ร.ต.ต.- ร.ต.อ. ผลการศึกษาพบว่า การที่จะมีสตรีเป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่เกี่ยวกับสตรี เด็ก และครอบครัวเป็นสิ่งที่ดี เพราะพนักงานสอบสวนหญิงจะมีความเข้าใจ มีความละเอียดอ่อนกว่าพนักงานสอบสวนชาย ซึ่งจะทำให้สตรีเหมาะสมที่จะเป็นพนักงาน

สอบสวนหญิงในคดีดังกล่าวมากกว่าบุรุษ โดยประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าคุณสมบัติของสตรีที่จะดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนควรมีคุณสมบัติที่ไม่แตกต่างไปจากพนักงานสอบสวนชาย

สุมาลี (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรี พบว่า พนักงานคุมประพฤติมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรีอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานคุมประพฤติที่มีอายุ ภูมิฐานะ สถานภาพสมรส อายุราชการและตำแหน่งที่ปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรีไม่แตกต่างกัน และพนักงานคุมประพฤติที่มีเพศ สาขาวิชาที่จบการศึกษา และความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรีแตกต่างกัน

กัญญสิริ (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่องการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหญิงตำแหน่งสารวัตร ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยขึ้นตรงต่อกรมตำรวจ ผลการวิจัยพบว่า

1. การยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหญิงตำแหน่งสารวัตรนั้น พบว่า ข้าราชการตำรวจมีระดับของการยอมรับอยู่ในระดับปานกลาง
2. อายุ สถานภาพ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับการศึกษาสูงสุด ไม่มีผลทำให้ระดับของการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชาแตกต่างกัน สภาพภูมิหลังของข้าราชการตำรวจมีเพียงเพศ ตำแหน่ง และสังกัดหน่วยงานเท่านั้นที่มีผลทำให้ ระดับการยอมรับแตกต่างกัน
3. เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน และระดับการศึกษาสูงสุด ไม่มีผลทำให้ระดับของการยอมรับศักยภาพทางการบริหารแตกต่างกัน
4. การยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับการยอมรับศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหญิง

ฉัตรชนก (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของข้าราชการตำรวจชายที่มีต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหญิงชั้นสัญญาบัตร ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการตำรวจชายมีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหญิงชั้นสัญญาบัตรโดยรวมในระดับปานกลาง ผลการทดสอบ

สมมติฐานพบว่า อายุราชการ สถาบันการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ของข้าราชการตำรวจชาย ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของทัศนคติที่มีต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหญิงชั้นสัญญาบัตร

ศักรินทร์ (2542) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท่องเที่ยว ในกรุงเทพมหานคร พบว่าการปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครในปีท่องเที่ยวไทยมีประสิทธิผลเฉพาะในการปราบปรามอาชญากรรมในกลุ่มคดีความผิดต่อชีวิต ร่างกายและเพศเท่านั้น ส่วนในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญและความผิดต่อการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินนั้น ยังไม่มีประสิทธิผลในการปราบปรามแต่อย่างใด ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องมาจากความไม่เพียงพอของบุคลากร และงบประมาณเป็นหลัก ซึ่งส่งผลกระทบทำให้การปราบปรามอาชญากรรมในกลุ่มคดี ความผิดดังกล่าวไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร

มนตรี (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อสถานภาพสตรี การมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความเข้าใจบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล การส่งเสริมสนับสนุนจากส่วนราชการ ระดับการพัฒนาของจังหวัด ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนอายุ อาชีพ รายได้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ระยะเวลาที่ทำงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล

หุทัย (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหญิง โดยข้าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการยอมรับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และทัศนคติต่อสตรีมีความสัมพันธ์กับการยอมรับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหญิง ส่วนตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหญิง

วิภาดา (2548) ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหญิงในการพัฒนาท้องถิ่นในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี

ความคิดเห็นต่อบทบาทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหญิงในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยต่าง ๆ พบว่า เพศ สถานภาพสมรส รายได้ ไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหญิงในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรที่เหมือนกันคือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ต่างจากผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาคือ การประเมินคุณสมบัติสตรี ประสิทธิภาพการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง โดยนำมากำหนดตัวแปรและกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็นตัวแปรอิสระ 5 ตัว ตัวแปรตาม 1 ตัว ได้แก่

ตัวแปรอิสระ

1. อายุ
2. ระดับการศึกษา
3. สถานภาพสมรส
4. รายได้
5. อายุราชการ
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
7. ตำแหน่ง
8. การประเมินคุณสมบัติของสตรี
9. ประสิทธิภาพการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ตัวแปรตาม

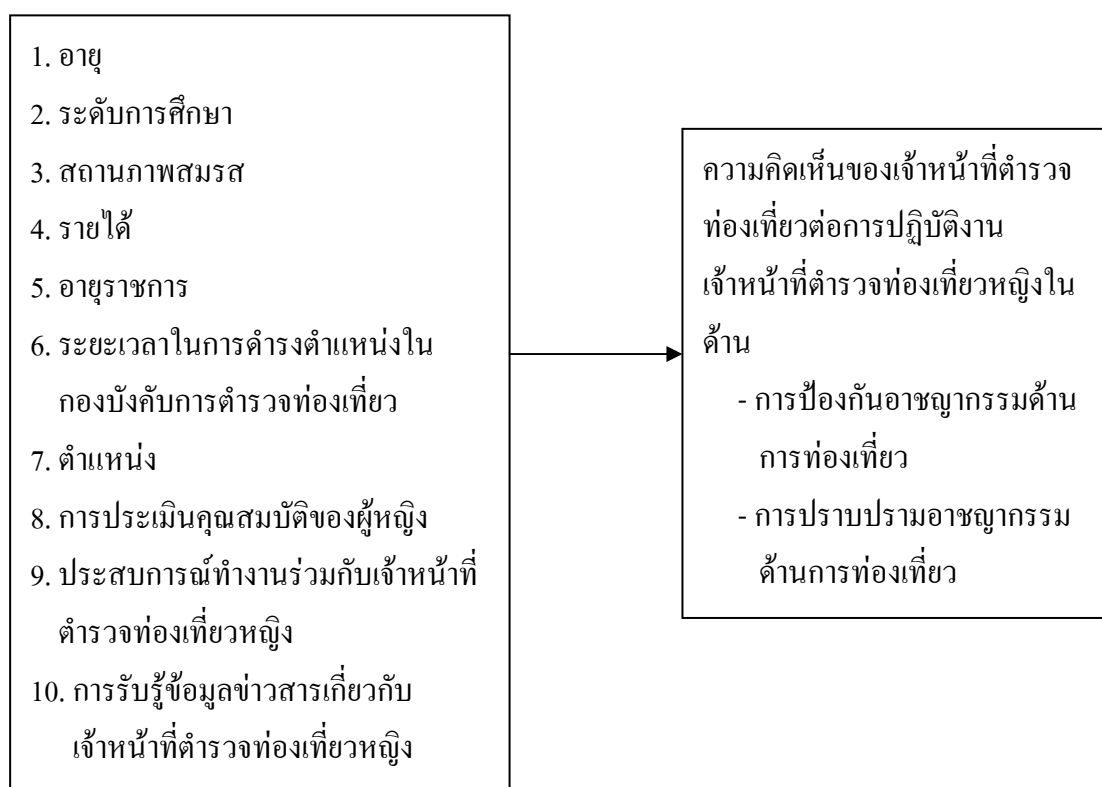
ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวหญิงในด้าน

- การป้องกันอาชญากรรมด้านการท่องเที่ยว
- การปราบปรามอาชญากรรมด้านการท่องเที่ยว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

1. อายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
2. ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
3. สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
4. รายได้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
5. อายุราชการของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
7. ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
8. การประเมินคุณสมบัติของสตรีของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
9. ประสบการณ์ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

10. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

วิธีการและอุปกรณ์

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชาย ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง โดยกำหนดวิธีการและอุปกรณ์ ซึ่งประกอบด้วย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชาย สังกัดกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ที่ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ระดับผู้บังคับหมู่ถึงผู้กำกับการ จำนวนทั้งสิ้น 742 นาย ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ

การสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมด้วยการใช้สูตรของ Yamane ดังนี้ (บุญธรรม, 2536)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษาคั้งนี้กำหนดให้ = 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= 742 \\ &\sqrt{1 + (742 \times 0.05^2)} \\ &= 257 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้เท่ากับ 257 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling)
เพื่อหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคั้งนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม/ชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 แสดงหน่วยงานระดับกองกำกับการ สังกัดกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว จำแนกตาม
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยงานระดับกองกำกับการ	จำนวน ประชากร(คน)	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง(คน)
กองกำกับการ 1	189	65
กองกำกับการ 2	175	62
กองกำกับการ 3	96	33
กองกำกับการ 4	160	55
กองกำกับการ 5	122	42
รวม	742	257

ที่มา: งาน 1(ธุรการ/กำลังพล) ฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ณ วันที่ 4 สิงหาคม

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการส่งแบบสอบถามให้กับ
หมวดธุรกิจของแต่ละกองกำกับตามจำนวนที่ได้ทำการสุ่มชั้นภูมิไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี
และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย
อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง
ในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ลักษณะของคำถามเป็น
การนำมาตรวัดของ Likert มาปรับใช้ ซึ่งมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
ความคิดเห็นในการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง
ระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อยกับคุณสมบัติของผู้หญิง

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยปานกลางกับคุณสมบัติของผู้หญิง

ค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยมากกับคุณสมบัติของผู้หญิง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ลักษณะคำถามเป็นแบบการประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีทั้งข้อความเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับประสิทธิภาพ	เชิงบวก	เชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นจากประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับ
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับ
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย (3.67 - 5.00) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับ
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
ลักษณะคำถามเป็นแบบการประมาณค่า (Rating Scale) เป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด โดยมีเกณฑ์
การให้คะแนน ดังนี้

ระดับการรับรู้	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
ความคิดเห็นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ออกเป็น 3 ระดับ คือ
ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจท่องเที่ยวหญิงระดับมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ลักษณะคำถามเป็นการนำมาตราวัดของ Likert มาปรับใช้เป็น
ข้อความเชิงบวกทั้งหมด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
ความคิดเห็นต่อการการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว
หญิง ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้าง
ของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของความคิดเห็นต่อการป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อยต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยปานกลางต่อการ
ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยมากต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ให้ ผู้ตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะ ใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ท่องเที่ยว
หญิง

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งไปทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ดังนี้

1. การหาความถูกต้อง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถาม
แต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
ให้เหมาะสม

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับประชากรใน
กลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ตำรวจท่องเที่ยวที่ปฏิบัติงานในสนามบินดอนเมือง
สถานีตำรวจท่องเที่ยว 4 กองกำกับการ 1 กองบังคับการ ตำรวจท่องเที่ยว ในเดือนธันวาคม ซึ่งมีใช้
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item

Analysis) ด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) ซึ่งใช้วิธีของ Pearson Product Moment Correlation Coefficient และหาความเชื่อมั่นรวม โดยใช้วิธีของ Cronbach (บุญเรียง, 2533) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ดังนี้

1. แบบสอบถามการประเมิน
คุณสมบัติของผู้หญิง	สัมประสิทธิ์อัลฟา = .8955
2. แบบสอบถามประสบการณ์ในการทำงาน
ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	สัมประสิทธิ์อัลฟา = .8212
3. แบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	สัมประสิทธิ์อัลฟา = .9544
4. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	สัมประสิทธิ์อัลฟา = .9703

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย โดยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังหมวดธุรการของแต่ละกองกำกับการและขอความร่วมมือให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายที่ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตามที่ตั้งตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 257 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับ และลงรหัสในแบบสอบถาม และบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูป หลังจากนั้นนำข้อมูลจากที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และตำแหน่งปัจจุบัน
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้อธิบายการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง และความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
3. การวิเคราะห์ความผันแปร (Analysis of Variance) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย
4. การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis) เพื่อใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวแปรอิสระกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ซึ่งเป็นตัวแปรตาม

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ ระดับ.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางการสมรส อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ตำแหน่งปัจจุบัน

ตารางที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 257)		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ (อายุเฉลี่ย 38.87 ปี)		
ต่ำกว่า 30 ปี	18	7.0
31 - 35 ปี	76	29.6
36 - 40 ปี	75	29.2
41 - 45 ปี	38	14.8
46 ปีขึ้นไป	50	19.5
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	26.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	156	60.7
สูงกว่าปริญญาตรี	34	13.2
3. สถานภาพทางการสมรส		
โสด	82	31.9
สมรส	159	61.9
หม้าย/หย่าร้าง	16	6.2
4. อัตราเงินเดือน (อัตราเงินเดือนเฉลี่ย 13,752.80 บาท)		
10,000 บาทและต่ำกว่า	30	11.7
10,001 - 12,500 บาท	61	23.7
12,501- 15,000 บาท	83	32.3
15,001 - 17,500 บาท	56	28.1
17,501 บาทขึ้นไป	27	10.5
5. อายุราชการ (อายุราชการเฉลี่ย 16.40 ปี)		
10 ปี และต่ำกว่า	73	28.4
11 - 15 ปี	70	27.2
16 - 20 ปี	50	19.5
21 ปีขึ้นไป	64	24.9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 257)		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง (ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 8.97 ปี)		
5 ปี และต่ำกว่า	102	39.7
6 - 10 ปี	61	23.7
11 - 15 ปี	48	18.7
16 ปีขึ้นไป	46	17.9
7. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บังคับหมู่	202	78.6
รองสารวัตร	43	16.7
สารวัตร	12	4.7

ตารางที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 257 คน สามารถอธิบายได้ดังนี้

- อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยที่สุด 24 ปี และมากที่สุด 59 ปี อายุเฉลี่ย 38.87 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 31- 35 มีมากที่สุด ร้อยละ 29.6 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 36 – 40 ร้อยละ 29.2
- ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/หรือเทียบเท่า ร้อยละ 60.7 รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.1
- สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 61.9 โสด ร้อยละ 31.9
- อัตราเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างมีเงินเดือนน้อยที่สุด 7,015 บาท มากที่สุด 21,360 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 13,752.80 บาท กลุ่มตัวอย่างมีเงินเดือน 12,501 – 15,000 บาทมีมากที่สุด ร้อยละ 32.3 รองลงมา คือ 10,001 – 12,500 บาท ร้อยละ 23.7
- อายุราชการ กลุ่มตัวอย่างมีอายุราชการน้อยที่สุด 2 ปี มากที่สุด 40 ปี อายุราชการเฉลี่ย 16.40 ปี กลุ่มตัวอย่างมีอายุราชการ 10 ปีและต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 28.4 รองลงมา คือ 11 – 15 ปี ร้อยละ 27.2

6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 30 ปี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 8.97 ปี กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 5 ปีและต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 39.7 รองลงมา คือ 6 - 10 ปี ร้อยละ 23.7

7. ตำแหน่งปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้บังคับบัญชามากที่สุดร้อยละ 78.6 รองลงมา คือ ตำแหน่งรองสารวัตร ร้อยละ 16.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ในการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปานกลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อยที่สุด			
1. มีความคิดละเอียดอ่อน รอบคอบ	21 (8.2)	91 (35.4)	134 (52.1)	10 (3.9)	1 (0.4)	3.47	.71	ปานกลาง
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	10 (3.9)	62 (28.1)	147 (57.2)	37 (14.4)	1 (0.4)	3.16	.72	ปานกลาง
3. สามารถทำงานได้ทุก รูปแบบ และทุกสถานการณ์	11 (4.3)	27 (10.5)	145 (57.2)	61 (23.7)	13 (5.1)	2.85	.83	ปานกลาง
4. มีความจริงจังในการทำงานไม่ ทอดทิ้งเมื่อพบปัญหาอุปสรรค	13 (5.1)	69 (26.8)	134 (52.1)	37 (14.4)	4 (1.6)	3.19	.80	ปานกลาง
5. ความเป็นระเบียบและ ตรงต่อเวลา	19 (7.4)	116 (45.1)	81 (31.5)	32 (12.5)	9 (3.5)	3.40	.92	ปานกลาง
6. สามารถตัดสินใจในปัญหา ที่ซับซ้อนได้ดี	8 (3.1)	52 (20.2)	125 (48.5)	67 (26.1)	5 (1.9)	3.31	.81	ปานกลาง
7. มีความกระตือรือร้นใน การทำงาน	16 (6.2)	86 (33.5)	125 (48.6)	24 (9.3)	6 (2.3)	3.54	.87	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
8. ปัจจุบันผู้หญิงได้รับการศึกษาอบรมเท่าเทียมกับผู้ชาย	35 (13.6)	95 (37.0)	105 (40.9)	18 (7.0)	4 (1.6)	3.17	.89	ปานกลาง
9. การปฏิบัติงานที่ต้องการความเด็ดขาด ผู้หญิงก็สามารถตัดสินใจได้ดี	19 (7.4)	66 (25.7)	118 (49.5)	48 (18.7)	6 (2.3)	3.21	.93	ปานกลาง
10. มีความอดทน ออกกำลังกาย ควบคุมสติ อารมณ์ ต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี	13 (5.1)	96 (37.4)	89 (34.6)	50 (19.5)	9 (3.5)	2.56	.80	ปานกลาง
*11. สภาพทางสรีระของผู้หญิงทำให้เป็นจุดอ่อนในการปฏิบัติงาน	21 (8.2)	96 (37.4)	118 (45.9)	18 (7.0)	4 (1.6)	2.68	.90	ปานกลาง
*12. การมีครอบครัวเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	29 (11.3)	67 (26.1)	124 (48.2)	31 (12.1)	6 (2.3)	2.96	.99	ปานกลาง
*13. ไม่สามารถเก็บความลับได้	18 (7.0)	63 (24.5)	102 (39.7)	59 (23.0)	15 (5.8)	3.36	.91	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.11	.51	ปานกลาง

*ข้อความเชิงลบ

ตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 3.11 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อคุณสมบัติของผู้หญิงระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ ความกระตือรือร้นในการทำงาน (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ย 3.54 รองลงมา คือ มีความคิดละเอียดอ่อน รอบคอบ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ย 3.47 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ความอดทนออกกกำลังกาย ควบคุมสติอารมณ์ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี (ข้อ 10) ค่าเฉลี่ย 2.56

ส่วนที่ 3 ข้อมูลประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง

(n = 257)

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
								ประสบการณ์
1. มีความพร้อมปฏิบัติงาน ในทุกสถานการณ์	16 (6.2)	57 (22.2)	142 (55.3)	36 (14.0)	6 (2.3)	3.15	.82	ปานกลาง
2. สามารถปฏิบัติงานร่วมกับ เพื่อนร่วมงานที่เป็นชายได้ดี	16 (6.2)	107 (41.6)	112 (43.6)	18 (7.0)	4 (1.6)	3.43	.77	ปานกลาง
*3. ผู้บังคับบัญชามักไม่มอบ หมายงานด้านปราบปราม อาชญากรรมให้ตำรวจ ท่องเที่ยวหญิง	33 (12.8)	102 (39.7)	92 (35.8)	27 (10.5)	3 (1.2)	2.47	.88	ปานกลาง
4. ผู้บังคับบัญชามักมอบหมาย งานด้านป้องกันอาชญากรรม ให้ตำรวจหญิง	6 (2.3)	74 (28.8)	78 (30.4)	73 (28.4)	26 (10.1)	2.84	1.02	ปานกลาง
5. การมีครอบครัวไม่เป็น อุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน	14 (5.4)	35 (13.6)	150 (58.4)	43 (16.7)	15 (5.8)	2.96	.86	ปานกลาง
6. นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่น ในความสามารถในการให้ ความช่วยเหลือของตำรวจ ท่องเที่ยวหญิง	15 (5.8)	89 (34.6)	141 (54.9)	43 (16.7)	15 (5.8)	3.39	.72	ปานกลาง
7. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มา ขอรับข้อมูลข่าวสารจาก ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	32 (12.5)	94 (36.6)	118 (45.9)	9 (3.5)	4 (1.6)	3.54	.81	ปานกลาง
8. มีความรู้ความสามารถใน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	17 (6.6)	49 (19.1)	156 (60.7)	28 (10.9)	7 (2.7)	3.15	.80	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 257)

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ
								ประสพการณ์
9. สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี	20 (7.8)	110 (42.8)	112 (43.8)	12 (14.7)	3 (1.2)	3.51	.75	ปานกลาง
10. สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้	11 (4.3)	79 (30.7)	128 (49.8)	33 (12.8)	6 (2.3)	3.21	.80	ปานกลาง
*11. ไม่สามารถเข้าระดับเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทได้	24 (9.3)	78 (30.4)	114 (44.4)	38 (14.8)	3 (1.2)	2.68	.87	ปานกลาง
*12. ไม่สามารถเข้าตรวจค้นในสถานที่บางแห่งที่ห้ามผู้หญิงเข้าไป	26 (10.1)	69 (26.8)	104 (40.5)	44 (17.1)	14 (5.4)	2.80	1.01	ปานกลาง
*13. ไม่สามารถเข้าตรวจค้นตัวผู้กระทำความผิดบางประเภทได้ เช่น นักบวช พระภิกษุสามเณร	85 (33.1)	103 (40.1)	40 (15.6)	19 (7.4)	10 (3.9)	2.08	1.06	น้อย
14. ในหลายกรณีมีความจำเป็นต้องใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในการสืบสวน	75 (29.2)	116 (45.1)	51 (19.8)	13 (5.1)	2 (0.8)	3.96	.87	มาก
15. ในการสอบปากคำผู้เสียหายหลายกรณีควรใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	83 (32.3)	99 (38.5)	60 (23.3)	13 (5.1)	2 (0.8)	3.96	.91	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.14	.41	ปานกลาง

*ข้อความเชิงลบ

ตารางที่ 4 แสดงประสพการณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 3.14 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง มากที่สุด คือ ในหลายคดีมีความจำเป็นต้องใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในการสืบสวน (ข้อ 14) และในการสอบปากคำผู้เสียหายหลายกรณี

ควรใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิง (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.96 ส่วนประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถเข้าตรวจค้นตัวผู้กระทำความผิดบางประเภทได้ เช่น นักบวช พระภิกษุ สามเณร (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ย 2.08

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จำแนกตามประเภทข่าวสาร

ข้อความ						(n = 257)		ระดับการรับรู้
	มากที่สุด	มากด้วย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	
1. ด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ	43 (16.7)	93 (36.2)	92 (35.8)	26 (10.1)	3 (1.2)	3.57	.92	ปานกลาง
2. การสอบสวนในคดีต่าง ๆ	6 (2.3)	30 (11.7)	163 (63.4)	52 (20.2)	6 (2.3)	2.91	.70	ปานกลาง
3. การสืบสวนหาข่าวอาชญากรรม	7 (2.7)	34 (13.2)	126 (49.0)	83 (32.3)	7 (2.7)	2.80	.79	ปานกลาง
4. การปฏิบัติงานสายตรวจของตำรวจหญิง	5 (1.9)	46 (17.9)	129 (48.6)	69 (26.8)	12 (4.7)	2.85	.83	ปานกลาง
5. การประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของตำรวจหญิง	89 (34.6)	81 (31.5)	75 (29.2)	11 (4.3)	1 (0.4)	3.95	.91	มาก
6. การให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	48 (18.7)	127 (49.4)	77 (30.0)	2 (0.8)	3 (1.2)	3.83	.77	มาก
7. การอบรมฝึกฝน ยุทธวิธี 6 ตำรวจเพื่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม	39 (2.3)	166 (15.2)	39 (64.6)	7 (15.2)	2.99 (2.7)	2.99	.71	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ						(n = 257)		ระดับการรับรู้
	มากที่สุด	มาก ด้วย	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{x}	S.D.	
8. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายที่เป็นหญิง	33 (12.8)	131 (51.0)	78 (30.4)	14 (5.4)	1 (0.4)	3.70	.77	มาก
9. การจับกุมผู้กระทำผิด	6 (2.3)	25 (9.7)	133 (51.8)	78 (30.4)	15 (5.8)	2.72	.80	ปานกลาง
10. การตรวจค้นตัวผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้หญิง	39 (15.2)	104 (40.5)	98 (37.0)	18 (5.8)	4 (1.6)	3.61	.86	ปานกลาง
11. การตรวจค้นสถานที่	8 (17.9)	71 (27.6)	100 (38.9)	34 (13.2)	6 (2.3)	3.05	.78	ปานกลาง
12. การติดตามทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่ลืมทิ้งไว้หรือสูญหายในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ในรถแท็กซี่	16 (8.0)	77 (38.5)	77 (38.5)	23 (11.5)	7 (3.5)	3.45	1.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.29	.57	ปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง จากประเภทข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 3.29 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประเภทของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าประเภทของข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้มากที่สุด คือ การประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของตำรวจหญิง (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ย 3.95 รองลงมา คือ การให้บริการแก่นักท่องเที่ยว (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ย 3.83 ส่วนประเภทข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้น้อยที่สุด คือ การจับกุมผู้กระทำผิด (ข้อ 9) ค่าเฉลี่ย 2.72

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จำแนก
ตามแหล่งข่าวสาร

(n = 257)								
ข้อความ	มากที่สุด	มาก ด้วย	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{x}	S.D.	ระดับ การรับรู้
ด้านสื่อมวลชน(ค่าเฉลี่ย 3.08)								
1. หนังสือพิมพ์ สัมภาษณ์ นิตยสาร	21 (8.2)	77 (30.0)	106 (41.2)	45 (17.5)	8 (3.1)	3.22	.93	ปานกลาง
2. โทรทัศน์	20 (7.8)	81 (31.5)	103 (40.1)	43 (16.7)	10 (3.9)	3.22	.95	ปานกลาง
3. วิทยู	10 (3.9)	49 (19.1)	103 (40.1)	70 (27.2)	25 (9.7)	2.80	.98	ปานกลาง
ด้านสื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.10)								
4. บุคคลในครอบครัว	7 (2.7)	38 (14.8)	86 (33.5)	90 (35.0)	36 (14.0)	2.57	.99	ปานกลาง
5. เพื่อน	12 (4.7)	66 (25.7)	126 (49.0)	48 (18.7)	5 (1.9)	3.12	.83	ปานกลาง
6. ผู้บังคับบัญชา	17 (6.6)	75 (29.2)	128 (49.8)	30 (11.7)	7 (2.7)	3.25	.84	ปานกลาง
7. ผู้ร่วมงาน	21 (8.2)	110 (42.8)	99 (38.5)	21 (8.2)	6 (2.3)	3.46	.84	ปานกลาง
ด้านสื่ออื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.40)								
8. อินเทอร์เน็ต	12 (4.7)	34 (13.2)	65 (25.3)	64 (24.9)	82 (31.9)	2.33	1.18	น้อย
9. หนังสือเวียน	11 (4.3)	39 (15.2)	69 (26.8)	62 (24.1)	76 (29.6)	2.40	1.18	ปานกลาง
10. เอกสารทางราชการ	10 (3.9)	47 (18.3)	68 (26.5)	63 (24.5)	69 (26.8)	2.47	1.17	ปานกลาง
รวม						3.14	.66	ปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง ของกลุ่มตัวอย่าง จากแหล่งของข่าวสารซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง จากแหล่งข่าวสารในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงจากสื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน (ข้อ 7) มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชา (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ย 3.25 ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง จากอินเทอร์เน็ต (ข้อ 8) น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.37

ส่วนที่ 5 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปานกลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อยที่สุด			
(n = 257)								
ด้านการป้องกันอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 3.39)								
1. สามารถเข้าเวรปฏิบัติงาน เป็นผลดีได้เช่นเดียวกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจชาย	22 (8.6)	76 (29.6)	129 (50.2)	21 (8.2)	9 (3.5)	3.31	.87	ปานกลาง
2. สามารถปฏิบัติงานด้าน ตำรวจสายตรวจท่องเที่ยว	18 (7.0)	75 (29.2)	136 (52.9)	22 (8.6)	6 (2.3)	3.29	.81	ปานกลาง
3. สามารถปฏิบัติงานด้านการ หาข่าวเกี่ยวกับปัญหาที่เกิด ขึ้นกับนักท่องเที่ยว	17 (6.6)	65 (25.3)	141 (54.9)	29 (11.3)	5 (1.9)	3.23	.81	ปานกลาง
4. มีความสามารถในการร่วม มือประสานงานกับตำรวจ ท้องที่และหน่วยงานข้างเคียง ทั้งภาครัฐและเอกชน	24 (9.3)	98 (38.1)	116 (45.1)	17 (6.6)	2 (0.8)	3.48	.78	ปานกลาง
5. สามารถปฏิบัติงานด้านการ ให้ข้อมูลข่าวสารแก่นัก นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี	36 (14.0)	127 (49.4)	85 (33.1)	7 (2.7)	2 (0.8)	3.73	.76	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ						(n = 257)		ระดับ ความคิดเห็น
	เห็น ด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปานกลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	
	6. สามารถประสานกับมวลชน ในท้องที่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและ นักท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนว ร่วมในการให้ข่าวสาร	28 (10.5)	102 (39.7)	114 (44.4)	12 (4.7)	1 (0.4)	3.56	
7. สามารถปฏิบัติงานด้านการ บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ดี	53 (20.6)	130 (50.6)	66 (25.7)	5 (1.9)	3 (1.2)	3.87	.79	มาก
8. สามารถวางแผนป้องกัน การเกิดอาชญากรรมแก่ นักท่องเที่ยวได้ดี	11 (4.3)	39 (15.2)	135 (52.5)	60 (23.3)	12 (4.7)	2.91	.85	ปานกลาง
9. สามารถปฏิบัติงานตาม แผนการปฏิบัติงานได้ดี	13 (5.1)	90 (35.0)	103 (40.1)	41 (16.0)	12 (4.7)	3.34	.74	ปานกลาง
10. สามารถปฏิบัติงานป้องกัน อาชญากรรม	17 (8.5)	56 (28.0)	92 (46.0)	28 (14.0)	7 (3.5)	3.18	.91	ปานกลาง
ด้านการปราบปรามอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 2.89)								
11. สามารถเฝ้าสังเกต ร่องรอย พินิจ บุคคลแปลกหน้าหรือ ผู้กระทำผิด หรือจะกระทำผิด	8 (3.1)	58 (22.6)	140 (54.5)	37 (14.4)	14 (5.4)	3.03	.84	ปานกลาง
12. สามารถทำหน้าที่สืบสวน หาตัวคนร้ายได้	9 (3.5)	47 (18.3)	127 (49.4)	56 (21.8)	18 (7.0)	2.89	.90	ปานกลาง
13. สามารถหาวิธีการสืบสวน ที่เหมาะสมกับพฤติกรรมแห่ง คดีและเหตุการณ์	9 (3.5)	47 (18.3)	123 (47.9)	69 (26.8)	9 (3.5)	2.91	.85	ปานกลาง
14. สามารถวางแผนติดตาม จับกุมผู้ต้องหาได้	6 (2.3)	27 (10.5)	124 (48.2)	79 (30.7)	21 (8.2)	2.68	.85	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
15. สามารถติดตามจับกุม ผู้ที่ก่อความเดือนร้อน รำคาญแก่นักท่องเที่ยวใน พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	14 (5.4)	87 (33.9)	108 (42.0)	39 (15.2)	9 (3.5)	3.22	.89	ปานกลาง
16. ประสบผลสำเร็จจับกุมผู้ ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อ ชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	4 (1.6)	30 (11.7)	101 (39.3)	105 (40.9)	17 (6.6)	2.60	.83	ปานกลาง
17. สามารถติดตามจับกุม บุคคลต่างด้าวที่หลบหนี เข้าเมืองแล้วเข้ามาก่อ อาชญากรรมภายในประเทศ	7 (2.7)	35 (13.6)	133 (51.8)	64 (24.9)	18 (7.0)	2.80	.85	ปานกลาง
18. สามารถดำเนินการตาม กฎหมายอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง เพื่อขจัดปัญหา น้อ โกง หลอกหลวง เอารัด เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	7 (2.7)	42 (16.3)	137 (53.3)	58 (22.6)	13 (5.1)	2.89	.83	ปานกลาง
19. สามารถค้นเพื่อพบและ ยึดสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็น พยานหลักฐานหรือเพื่อพบ บุคคลที่มีหมายจับ	6 (2.3)	35 (13.6)	106 (41.2)	97 (37.7)	13 (5.1)	2.70	.85	ปานกลาง
20. สามารถติดตามคดีในความ ผิดต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับ ผิดชอบให้ดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องถึงที่สุด	9 (3.5)	31 (12.1)	134 (52.1)	69 (26.8)	14 (5.4)	2.81	.84	ปานกลาง

(n = 257)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
21. สามารถเข้าร่วมระดม กวาดล้างอาชญากรรม ที่อาจจะเกิดกับนักท่องเที่ยว เที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ช่วงเทศกาลต่าง ๆ	18 (7.0)	84 (32.7)	112 (43.6)	38 (14.8)	5 (1.9)	3.28	.87	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.13	.62	ปานกลาง

ตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.13 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการป้องกันอาชญากรรม โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.39 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือสามารถปฏิบัติงานด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยวได้ดี (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ย 3.87 รองลงมา คือ สามารถปฏิบัติงานด้านการให้ข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ย 3.73 และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ สามารถวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยว (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ย 2.91

ด้านปราบปรามอาชญากรรม โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.89 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือสามารถเข้าร่วมระดมกวาดล้างอาชญากรรมที่อาจจะเกิดกับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 21) ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.28 รองลงมา คือ สามารถติดตามจับกุมผู้ที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ย 3.22 และกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ การประสบผลสำเร็จจับกุมผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว (ข้อ 16) ค่าเฉลี่ย 2.60

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. อายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
2. ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
3. สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
4. รายได้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
5. อายุราชการของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
7. ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
8. การประเมินคุณสมบัติของสตรีของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

9. ประสบการณ์ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

10. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ที่มาของการผันแปร	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		ระดับ
	ยกกำลังสอง	df	ยกกำลังสอง	F	นัยสำคัญของ F
ตัวแปรอิสระ	18.336.237	14	1309.731	12.454	.000*
- อายุ	1254.632	2	627.316	5.965	.003*
- ระดับการศึกษา	31.728	2	15.864	.151	.860
- สถานภาพสมรส	701.859	1	701.859	6.674	.010*
- อัตราเงินเดือน	495.067	2	247.534	2.354	.097
- อายุราชการ	1821.369	1	21.369	.203	.653
- ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	68.325	2	34.163	.325	.723
- ตำแหน่งปัจจุบัน	81.055	1	81.055	.771	.381
- การประเมินคุณสมบัตินักท่องเที่ยว	7384.344	1	7384.344	70.214	.000*
- ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง	4062.716	1	4062.716	38.630	.000*
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง	4235.142	1	4235.142	40.270	.000*
ค่าผันแปรที่อธิบายได้	18336.237	14	1309.731	12.454	.000*
การผันแปรที่เหลือ	25450.939	242	105.169		
การผันแปรทั้งหมด	43787.230	256	171.044		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง กับตัวแปรอิสระ 10 ตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ตำแหน่งปัจจุบัน การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง ถ้าพิจารณาโดยรวม พบว่า ตัวแปรทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และตำแหน่งปัจจุบัน เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง คือ อายุ สถานภาพสมรส การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1, 3, 8, 9, และ 10 แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2, 4, 5, 6 และ 7

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์การจำแนกหมู่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง

ตัวแปรแต่ละกลุ่มย่อย	จำนวน	ค่าเฉลี่ยก่อนปรับ	ค่าเฉลี่ยหลังปรับ
		ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรอิสระ
<u>อายุ</u>			
35 ปี และต่ำกว่า	94	68.4043	66.6950
36 - 40 ปี	75	65.5867	65.4726
41 ปีขึ้นไป	88	63.1591	65.0821
		Eta=.196	Beta = 0.54
<u>ระดับการศึกษา</u>			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	64.2239	64.8927
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	156	66.2372	65.8671
สูงกว่าปริญญาตรี	34	66.7941	67.1741
		Eta=.072	Beta = .052

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปรแต่ละกลุ่มย่อย	จำนวน	ค่าเฉลี่ยก่อนปรับ	ค่าเฉลี่ยหลังปรับ
		ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรอิสระ
<u>สถานภาพการสมรส</u>			
โสด	82	65.4634	63.2250
สมรสแล้ว	175	65.9371	66.9890
		Eta=.017	Beta = .134
<u>อัตราเงินเดือน</u>			
12,000 บาทและต่ำกว่า	81	69.0123	67.1547
12,001 - 15,000 บาท	93	64.9462	65.4740
15,001 บาทขึ้นไป	83	63.5783	64.7998
		Eta=.173	Beta = .074
<u>อายุราชการ</u>			
ต่ำกว่า 15 ปี	126	67.8651	65.9396
15 ปีขึ้นไป	131	63.7863	65.6383
		Eta=.156	Beta = .012
<u>ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง</u>			
5 ปีและต่ำกว่า	102	67.4216	67.2546
6 - 10 ปี	61	66.1967	65.9297
11 ปีขึ้นไป	94	63.7447	64.6770
		Eta=.124	Beta = .075
<u>ตำแหน่งปัจจุบัน</u>			
ผู้บังคับหมู่	202	65.4653	63.5373
รองสารวัตร/สารวัตร	55	66.9636	66.3982
		Eta=.047	Beta = .090
<u>การประเมินคุณสมบัติ</u>			
<u>ผู้หญิง</u>			
เห็นด้วยน้อย	128	60.0156	62.7062
เห็นด้วยมาก	129	71.5116	68.8419
		Eta=.440	Beta = .235

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปรแต่ละกลุ่มย่อย	จำนวน	ค่าเฉลี่ยก่อนปรับ	ค่าเฉลี่ยหลังปรับ
		ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรอิสระ
<u>ประสบการณ์ในการทำงาน</u>			
<u>ร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง</u>			
ประสบการณ์น้อย	135	59.9185	62.8224
ประสบการณ์มาก	122	72.2787	69.0653
		Eta=.473	Beta = .239
<u>การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ</u>			
<u>เจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง</u>			
รับรู้น้อย	128	59.3125	61.2475
รับรู้มาก	129	72.2093	70.2893
		Eta=.494	Beta = .346

ตารางที่ 9 จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ตำแหน่งปัจจุบัน การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่าก่อนการปรับค่าตัวแปรอิสระ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด (Eta = .494) รองลงมา คือ ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง (Eta = .473) และเมื่อปรับค่าตัวแปรอิสระแล้ว พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ยังคงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด (Beta = .346) รองลงมา คือ ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง (Beta = .239)

อายุ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่าทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ อายุ

มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 35 ปี และต่ำกว่า มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ยก่อนปรับตัวแปรอิสระ 68.4043, 65.5867 และ 63.1591 ค่าเฉลี่ยหลังปรับตัวแปรอิสระ 66.6950, 65.4726 และ 65.0821)

สถานภาพการสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง พบว่า ทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่โสด (ค่าเฉลี่ยก่อนปรับตัวแปรอิสระ 65.9371, และ 65.4634 ค่าเฉลี่ยหลังปรับตัวแปรอิสระ 66.9890, และ 63.2250)

การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง พบว่า ทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงมาก มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยน้อยกับการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง (ค่าเฉลี่ยก่อนปรับตัวแปรอิสระ 71.5116 , 60.0156 ค่าเฉลี่ยหลังปรับตัวแปรอิสระ 68.8419 และ 62.7062)

ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวทหญิง พบว่า ทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวท

หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงมากมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงน้อย (ค่าเฉลี่ยก่อนปรับตัวแปรอิสระ 72.2787 , 59.9185 ค่าเฉลี่ยหลังปรับตัวแปรอิสระ 69.0653 และ 62.8224)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง พบว่า ทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงมาก มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิงน้อย (ค่าเฉลี่ยก่อนปรับตัวแปรอิสระ 72.2093 , 59.3125 ค่าเฉลี่ยหลังปรับตัวแปรอิสระ 70.2893 และ 61.2475)

ข้อวิจารณ์

ในการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับชายต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สำหรับใช้ในการศึกษาหลายตัวแปร ซึ่งผลการวิจัยมีรายละเอียดที่ควรพิจารณาในการวิจารณ์งานวิจัย ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับชายต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง พบว่า

อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับชายต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับชายที่มีอายุมากและมี

ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่มานาน มีโอกาสที่จะพบปะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ในการติดตามประสานงานและมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ทำให้มองเห็นถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานค่อนข้างชัดเจน จึงมีความคิดเห็นที่มีรายละเอียด มากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่า

สมมติฐานที่ 2 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า

ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะระดับการศึกษาในปัจจุบัน ได้มีโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนและรับรู้ ข้อมูลข่าวสารมากมายในทุก ๆ ของสังคม โดยอย่างยิ่งในเรื่องการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ฉะนั้น ระดับการศึกษาถึงแม้จะไม่เท่าเทียม หากมีโอกาสได้สนทนาและเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ย่อมทำให้เจ้าหน้าที่รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุศกร (2533) ศึกษาเรื่องการยอมรับบทบาททางการบังคับบัญชาและรูปแบบพฤติกรรมผู้นำทางการบริหารของข้าราชการทหารหญิง พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับบทบาททางการบังคับบัญชาและรูปแบบพฤติกรรมผู้นำทางการบริหารของข้าราชการทหารหญิง

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า

สถานการณ์การสมรสมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีสถานภาพการสมรสโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างทุ่มเท เพราะไม่มีภาระทางครอบครัว และผู้ที่เป็นโสดโดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงต้องการเรียนรู้และหาประสบการณ์จากการทำงาน จึงอาจจะคาดหวังกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงค่อนข้างมากกว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่สมรสแล้ว นอกจากนั้นผู้ที่สมรสแล้วอาจจะมีมุมมองที่หลากหลายจากการที่มีครอบครัวจึงมีความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 อัตราเงินเดือนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า

อัตราเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือนไม่แตกต่างกันมากนักภายในหน่วยงาน จึงทำให้อัตราเงินเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

สมมติฐานที่ 5 อายุราชการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า

อายุราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันและอีกทั้งได้ปฏิบัติงานร่วมกันมาเป็นเวลาค่อนข้างนานพอสมควร จึงอาจมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปฏิบัติงานระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา สุมาลี (2539) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรี พบว่า อายุราชการต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงส่วนใหญ่เคยปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงจึงมีความคุ้นเคยหรือเคยชินกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงจึงมีความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหวงเหิงเป็นเรื่องปกติไม่มีความโดดเด่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษากงฉุน (2540) ศึกษาเรื่องการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชาและศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหวงเหิงตำแหน่งสารวัตร ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยขึ้นตรงต่อกรมตำรวจ พบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกันมีผลต่อการยอมรับบทบาทการบังคับบัญชาและศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหวงเหิงตำแหน่งสารวัตร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิง พบว่า

ตำแหน่งปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตำแหน่งงานในปัจจุบันมีลักษณะงานและหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานค่อนข้างใกล้เคียงกัน มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และเรียนรู้หลักในการทำงาน การวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน จากลักษณะดังกล่าว ทำให้ตำแหน่งงานไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษากงฉุน (2540) ศึกษาเรื่องทัศนคติของข้าราชการตำรวจชายที่มีต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหวงเหิงชั้นสัญญาบัตร พบว่า ตำแหน่งต่างกันมีผลต่อทัศนคติของข้าราชการตำรวจชายที่มีต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหวงเหิงชั้นสัญญาบัตร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 การประเมินคุณสมบัติของผู้หวงเหิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิงต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงเหิง พบว่า

การประเมินคุณสมบัติของผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 9 ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 10 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง พบว่า

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานด้านการบริการกับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่ไม่ค่อยมีบทบาทในการวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ชายที่เตรียมความพร้อมหรือยับยั้งการกระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยวไม่ให้เกิดขึ้น กล่าวคือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หญิงจะปฏิบัติงานในการด้านป้องกันอาชญากรรมทางอ้อมเป็นในเรื่องการประสานงาน การติดตามข้อมูลเมื่อเกิดเหตุหรือหลังเกิดเหตุกระทำความผิด และให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานสนับสนุนในส่วนของการป้องกันการเกิดอาชญากรรม

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวค่อนข้างมีจำนวนจำกัด ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุหรือต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวในการเข้าปราบปรามอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงก็พร้อมที่จะเข้าร่วมกวาดล้างอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เพราะนักท่องเที่ยวมีเป็นจำนวนมากในแต่ละพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว ขณะที่การจำกัดเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมาปราบปรามมีจำนวนจำกัด ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงจึงเข้ามามีส่วนรวมมากในการสนับสนุน แต่ทั้งนี้อาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องของการจับกุมผู้ต้องหาในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เพราะจำเป็นต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวฬุ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวฬุ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เวฬุ

การดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ระดับผู้บังคับหมู่ ถึงสารวัตรจำนวน 257 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างไปทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การผันแปร หรือการวิเคราะห์การแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ.05

ผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด มีสถานภาพสมรสแล้วมากที่สุด มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 12,501- 15,000 บาท มากที่สุด โดยมีอัตราเงินเดือนเฉลี่ย 13,752.80 บาท มีอายุราชการต่ำกว่า 10 มากที่สุด โดยมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งระหว่างต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด และมีตำแหน่งผู้บังคับหมู่มากที่สุด

ด้านความคิดเห็นในเรื่องการประเมินการคุณสมบัติของผู้หญิง ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวเห็นด้วยในเรื่องคุณสมบัติของผู้หญิงมากที่สุด คือ ปัจจุบันผู้หญิงได้รับการศึกษา อบรมเท่าเทียมกับผู้ชาย ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว เห็นด้วยในเรื่องคุณสมบัติของผู้หญิงน้อยที่สุด คือ สภาพทางสรีระของผู้หญิงทำให้เป็นจุดอ่อนในการปฏิบัติงาน

ด้านการความคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือ ในหลายคดีมีความจำเป็นต้องใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในการสืบสวน ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงไม่สามารถเข้าตรวจค้นตัวผู้กระทำความผิดบางประเภทได้ เช่น นักบวช พระภิกษุ สามเณร

ด้านความคิดเห็นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยแยกพิจารณาเป็น

ประเภทข่าวสาร ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือ การประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของตำรวจหญิง ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ การจับกุมผู้กระทำความผิด

แหล่งของข่าวสาร ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือ ด้านสื่อบุคคล จากผู้ร่วมงาน ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงน้อยที่สุด คือ ด้านสื่ออื่น ๆ จากอินเทอร์เน็ต

ด้านการความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยแยกพิจารณาเป็น

การป้องกันอาชญากรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือ สามารถปฏิบัติงานด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยวได้ดี ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง น้อยที่สุด คือ สามารถวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยว

การปราบปรามอาชญากรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมากที่สุด คือ สามารถเข้าร่วมระดมกวาดล้างอาชญากรรมที่อาจจะเกิดกับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวช่วงเทศกาลต่าง ๆ ส่วนประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง น้อยที่สุด คือ การประสบผลสำเร็จจับกุมผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานสามารถของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้ 10 สมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 10 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	ตัวแปรอิสระ	F	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
			เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.	อายุ	.003*	/	
2.	ระดับการศึกษา	.863		/
3.	สถานภาพการสมรส	.010*	/	
4.	อัตราเงินเดือน	.097		/

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	F	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
5. อายุราชการ	.653		/
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	.723		/
7. ตำแหน่งปัจจุบัน	.381		/
8. การประเมินคุณสมบัติผู้หญิง	.000*	/	
9. ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	.000*	/	
10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง	.000*	/	

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ด้านความคิดเห็นในเรื่องการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นเรื่องความอดทน อดกลั้น ควบคุมอารมณ์ ต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากการปฏิบัติงานป้องกันการปราบปรามอาชญากรรมเป็นงานที่มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง และเป็นงานที่ต้องใช้กำลังและความสมบุกสมบันจึงไม่เหมาะสมกับสรีระของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงไม่ได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานด้านนี้ และมีผลให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการมอบหมายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง ดังนั้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง อย่างเป็นทางการและต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรในปัจจุบัน อาทิ เช่น การเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมีส่วนช่วยสนับสนุนงานป้องกันและปราบปราม โดยให้ร่วมอบรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ท่องเที่ยวชายในสายงานปราบปรามและสายงานอื่น ๆ เป็นการทดลองและให้ปฏิบัติจริง เพื่อให้สามารถประเมินสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริง แล้วประเมินผล เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงให้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายในงานประเภทอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของส่วนรวมมากขึ้นได้

ความคิดเห็นในเรื่องประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นในเรื่องการไม่สามารถตรวจค้นตัวผู้กระทำผิดบางประเภทได้ เช่น นักบวช พระภิกษุ สามเณร และไม่สามารถเข้าตรวจค้นในสถานที่บางแห่งที่ห้ามผู้หญิงเข้าไป เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากประเด็นดังกล่าวข้างต้นนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง แต่เป็นข้อจำกัดในเรื่องประเพณีปฏิบัติและงานบางอย่างมีข้อจำกัดในเรื่องเพศตามที่สังคมกำหนดไว้ ทำให้ลักษณะงานบางประเภทในสังคมปัจจุบันเป็นข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง แต่ก็มีควรมานำมาเป็นเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง ดังนั้นในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชาย จึงควรมีการแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมกับเพื่อไม่ให้เรื่องของเพศมาเป็นข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จำแนกตามประเภทข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นในเรื่องการจับกุมผู้กระทำผิด เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากการจับกุมผู้กระทำผิดเป็นการปฏิบัติงานที่ต้องใช้เจ้าหน้าที่หลายส่วนในการปฏิบัติงานมิใช่เพียงเจ้าหน้าที่เพียงท่านเดียว และยังเป็นการทำงานที่ต้องมีเจ้าหน้าที่ค่อนข้างมากทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงและชายที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งลักษณะงานในบางครั้งจะต้องปฏิบัติภาคสนามร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชายหรือหน่วยงานอื่นๆ มีความเสี่ยงและอันตราย เป็นงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับโดยเคร่งครัด ดังนั้น จึงควรมีการแบ่งแยกลักษณะงานให้ชัดเจน มีแนวทางที่เป็นขั้นตอน โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงเป็นหน่วยสนับสนุนทางอ้อมในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เช่น ในการเรื่องของข้อมูล การประสานงาน การเป็นล่าม การรับแจ้งเหตุและประสานงานกับตำรวจท่องเที่ยวที่ จึงจะทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงและชายสามารถร่วมกันได้อย่างดี และในส่วนของงานการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง จำแนกตามแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นในด้านสื่อ จากอินเทอร์เน็ต เป็น

ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น จึงควรมีการให้ข้อมูลในรูปแบบของสื่อในด้านอินเทอร์เน็ตให้เพิ่มมากขึ้นในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และมีผู้ใช้ค่อนข้างมาก ในขณะเดียวกัน ในหน่วยงานควรมีการเพิ่มข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้ร่วมงานชายได้รับรู้และเข้าใจถึงการหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงเพิ่มมากขึ้น

ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง พบว่า ด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นเรื่องความสามารถในการวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ควรเพิ่มนโยบายที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเนื่องจากตำรวจท่องเที่ยวหญิงมีมุมมองที่อาจจะแตกต่างออกไปในเรื่องการรู้จักผ่อนปรนและประนีประนอมเมื่อเกิดเหตุการณ์ขัดแย้งหรือคับขัน และยังเป็นภาระระดมความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่องานมากขึ้น และในด้านการปราบปรามอาชญากรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นเรื่องการประสบผลสำเร็จในการวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงมีส่วนเข้าไปวางแผนและเรียนรู้ในเรื่องของการวางแผนป้องกันการเกิดอาชญากรรมให้มากขึ้นพร้อมทั้งให้ติดตามและประเมินผลในส่วนของแผนที่ดำเนินการไปนั้นว่า มีความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาหรือปรับปรุงในการวางแผนปฏิบัติงานครั้งต่อไป และยังเป็นการพัฒนาบทบาทของผู้หญิงให้ทัดเทียมกับชาย ซึ่งในหลาย ๆ วงการที่ผู้หญิงสามารถเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปอยู่ชั้นแนวหน้า สามารถแสดงความรู้ ความสามารถได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงเอง คงต้องเร่งพัฒนาความรู้ ความสามารถ แสดงพลังและบทบาทที่ตน มีส่วนช่วย สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายให้ปรากฏผลเด่นชัด ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวชายที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงให้มีระดับสูงยิ่งขึ้น

คำถามปลายเปิด สรุปประเด็นได้ดังนี้

1. การปฏิบัติงานประเภทใดของตำรวจท่องเที่ยวที่ท่านคิดว่าตำรวจหญิงน่าจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้น

- ปฏิบัติงานในด้านการประชาสัมพันธ์และการให้บริการข้อมูลข่าวสาร
- อำนวยความสะดวก คู่มือนักท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว
- อารักขาบุคคลสำคัญของประเทศ

2. ตำรวจท่องเที่ยวหญิงควรปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด

- มีความรู้กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง
- มีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศ
- แก้ปัญหาอย่างมีระบบ

3. ตำรวจท่องเที่ยวหญิงควรได้รับการศึกษาอบรมในส่วนใดเพิ่มเติมเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- ศึกษาอบรมความรู้กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษาเกี่ยวกับความผิดที่เกิดขึ้น
- ฝึกทักษะความรู้ความชำนาญภาษาต่างประเทศ
- ฝึกอบรมยุทธวิธีตำรวจ

4. ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของตำรวจท่องเที่ยวในอนาคต ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของตำรวจหญิงอย่างไร

- ควรบรรจุเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงสายงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเพิ่มขึ้น
- จัดสายตรวจเดินเท้าคู่กับตำรวจชาย
- จัดหน่วยงานเพื่อการปฏิบัติงานด้านบริการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทสตรี ภูมิปัญญาของครอบครัวสตรี ญาติพี่น้องที่เป็นแบบอย่างในการทำงาน ซึ่งเป็นตัวแปรที่น่าจะนำมาศึกษา ซึ่งอาจจะมีผลต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง
2. ควรมีการสอดแทรกการอบรมด้านจิตวิทยาหรือกิจกรรมเพื่อเสริมการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิงและตำรวจท่องเที่ยวชายให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกันในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น
3. ควรศึกษาทัศนคติของผู้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กฤษณ์ มหาวิรุฬห์. 2531. **ทัศนะในการดำเนินงานเบื้องต้นของประธานกรรมการหมู่บ้านตามโครงการปรีณรงค์คุณภาพชีวิตและความจำเป็นพื้นฐาน: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดชัยนาท.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2527. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว. ม.ป.ป. **เอกสารประชาสัมพันธ์ “กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว”** กรุงเทพฯ.

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว. 2548. **บันทึกข้อความเรื่องความพร้อมในการปฏิบัติงานตามโครงสร้าง บก.ทท.ใหม่, 22 มิถุนายน 2548.**

กัญญศิริ บุญทัน, ร.ต.ท.หญิง. 2540. **การยอมรับบทบาทการบังคับบัญชา และศักยภาพทางการบริหารของตำรวจหญิงตำแหน่งสารวัตร: ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยขึ้นตรงต่อกรมตำรวจ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

การุณย์ สุวรรณปีทมะ. 2529. **เพศกับการเข้าสู่ตำแหน่งบริหาร.** กรุงเทพฯ: สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกษม จันทร์น้อย. 2537. **สื่อประชาสัมพันธ์.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท นานามีบู๊คส์ จำกัด.

จริยา วีระหงส์. 2537. **บทบาทของผู้นำสตรีในกาพัฒนาประชาธิปไตย: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จักรี โฉมไธสง. 2547. **ทัศนคติต่อแนวคิดสตรีนิยมของพนักงานในอุตสาหกรรมยานยนต์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จิตภา สุวรรณฤกษ์. 2539. โอกาสความก้าวหน้าของข้าราชการสตรีในระบบราชการไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จตุพร บานชื่น. 2546. ปัญหาสังคม:อาชญากรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำรอง เงินดี. 2534. เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรชนก โสมาลีย์, พ.ต.ท. หญิง. 2542. ทักษะคติของข้าราชการชายที่มีต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจหญิงชั้นสัญญาบัตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นพมาศ ชีรเวทิน. 2539. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2548. เอกสารการสอนวิชา อาชญากรรม การป้องกัน: การควบคุม. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2544. จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิพวรรณ อุดมสุวรรณณ์. 2538. ทักษะคติของข้าราชการและประชาชนที่มีต่อการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหญิง: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเมืองนครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์. 2537. “ผู้หญิงในระบบราชการ”. วารสารพัฒนาชุมชน. 7, 3 (มีนาคม 2537):8-15.

บวร ประพฤติกิติ, ทิพาพร พิมพิสุทธ์ และ เฉลิมพล ศรีหงส์. 2520. **สตรีไทย: บทบาทในการเป็นผู้นำ
ทางการบริหาร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเกษม.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526. **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม หลักทฤษฎีและ
มาตรการ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. **จิตวิทยาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซท.

มนตรี เทอดธีรกุล. 2543. **การมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีองค์การ
บริหารส่วนตำบลของจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มนัส คุรุทไชยันต์ พล.ต.ท.. 2530. **คำบรรยายหลักสูตรสารวัตรป้องกันปราบปราม (อัครำเนา)**.

ระวีวรรณ อ่อนแสง, ร.ต.อ.หญิง. 2545. **ความภาคภูมิใจในอาชีพของข้าราชการตำรวจหญิง: ศึกษา
เฉพาะหน่วยงานระดับกองบังคับการที่ตั้งอยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ:
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รุ่งรัตน์ ศิลสารรุ่งเรือง, ร.ต.อ.หญิง. 2545. **การศึกษาเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่พึง
ปรารถนาของข้าราชการตำรวจหญิงในสังกัดสำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนัก
งานตำรวจแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิภาดา ถาวรทวิสุข. 2548. **ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน
ตำบลหญิงในการพัฒนาท้องถิ่นในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิรินาถ จินดามณี. 2542. **ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสอบสวนของพนักงาน
สอบสวนหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกริก.

ศุภวรรณ ร่วมสนิท, ร.ต.ท.หญิง.2539. **ทัศนคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่มีต่อพนักงานสอบสวนหญิงในจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สักรินทร์ ไม่น้อย, ร.ต.ท. 2542. **ประสิทธิผลการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สายนันท์ จันทรสัพพ์, พ.ต.ท. 2536. **ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร: กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมเกียรติ วันทะนะ. 2544. **เอกสารคำสอนวิชาความคิดทางการเมืองร่วมสมัย.** กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุมาลี ตานันชัย. 2539. **ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติสตรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุธีรา ทอมสัน. 2541. **ผู้หญิงบนเส้นทางนักบริหาร.** สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา.

อเนก ณ นคร, พ.ต.ท. 2538. **ประสิทธิผลการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลในกรุงเทพมหานคร.** ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Best, J.W. 1986. **Research in Education.** 5th. New Jersey: Englewood Cliffs, Prentice Hall, Inc.

Good, C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York: McGraw-Hill Book Company.

Feldman, M.P. 1971. **Psychology in the industrial environment.** London: Butterworths and Publisher Co., Ltd.

Holter, H. 1970. **Sex Role and social Structure**. Oslo: Hestholms Boktrykkeri.

Herbert, Packer. 1972. **Society crime and Criminal Careers**. New York, The Macmillan Company.

Isaak, A.C. 1981. **Scope and Methods of Political Science: An Introduction to the Methodology of Political Inquiry**. 3rd. Illinois: The Dorsey Press.

Oskamp, S. 1991. **Attitudes and Opinions**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

Pearson, Talcott. Quoted in John H. Scanzoni. **Strategies for changing Male Family Role: Research and Practice Implication**. The family Coordinator (October 1979):435-442

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น
2. ข้อมูลที่ได้รับจะไม่มีผลเสียหายต่อหน่วยงานและการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด
3. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 6 ส่วนคือ
 - ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติของผู้หึง
 - ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง
 - ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง
 - ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง
 - ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ยวหึง
4. ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านเพื่อตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกละความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เนื่องจากคำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน (กรุณาตอบคำถามทุกข้อ)

1. ปัจจุบันท่านอายุ..... ปี

2. ระดับการศึกษาสูงสุด

() 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	() 2. ปริญญาตรี/หรือเทียบเท่า
() 3. สูงกว่าปริญญาตรี	() 4. อื่นๆ ระบุ

3. สถานภาพสมรส

() 1. โสด	() 2. สมรส
() 3. หม้าย/หย่าร้าง	

4. อัตราเงินเดือนที่ท่านได้รับในปัจจุบันคือบาท

5. อายุราชการ.....ปี (นับตั้งแต่เริ่มรับราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว..... ปี

7. ตำแหน่งปัจจุบัน

() 1. ผู้บังคับหมู่	() 2. รองสารวัตร
() 3. สารวัตร	

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินคุณสมบัติของผู้หญิง

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้หญิงในประเด็นข้อความต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบ

คำถามทุกข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. มีความคิดละเอียดอ่อน รอบคอบ					
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
3. สามารถทำงานได้ทุกรูปแบบ และทุกสถานการณ์					
4. มีความจริงจังในการทำงานไม่ทอดทิ้งเมื่อพบปัญหา อุปสรรค					
5. ความเป็นระเบียบและตรงต่อเวลา					
6. สามารถตัดสินใจในปัญหาที่ซับซ้อนได้ดี					
7. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
8. ปัจจุบันผู้หญิงได้รับการศึกษาอบรมเท่าเทียมกับผู้ชาย					
9. การปฏิบัติงานที่ต้องการความเด็ดขาด ผู้หญิงก็สามารถตัดสินใจได้ดี					
10. มีความอดทน อดกลั้น ควบคุมสติ - อารมณ์ ต่อสถานการณ์ต่างๆได้ดี					
11. สภาพทางสรีระของผู้หญิงทำให้เป็นจุดอ่อนในการปฏิบัติงาน					
12. การมีครอบครัวเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของผู้หญิง					
13. ไม่สามารถเก็บความลับได้					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง

คำชี้แจง ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง ในประเด็นข้อความ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับ ประสบการณ์ของท่าน (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพร้อมปฏิบัติงานในทุกสถานการณ์					
2. ความสามารถปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานที่เป็นชายได้ดี					
3. ผู้บังคับบัญชามักไม่มอบหมายงานด้านปราบปรามอาชญากรรมให้ตำรวจท่องเที่ยวหญิง					
4. ผู้บังคับบัญชามักมอบหมายงานด้านป้องกันอาชญากรรมให้ตำรวจท่องเที่ยวหญิง					
5. การมีครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน					
6. นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการให้ความช่วยเหลือของตำรวจท่องเที่ยวหญิง					
7. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาขอรับข้อมูลข่าวสารจากตำรวจท่องเที่ยวหญิง					
8. มีความรู้ ความสามารถในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี					
9. สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างดี					
10. สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้					
11. ไม่สามารถเข้าระงับเหตุกรณีทะเลาะวิวาทได้					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.ไม่สามารถเข้าตรวจค้นในสถานที่บางแห่งที่ห้ามผู้หญิงเข้าไป					
13.ไม่สามารถเข้าตรวจค้นตัวผู้กระทำความผิดบางประเภทได้ เช่น นักบวช พระภิกษุ สามเณร					
14.ในหลายคดีมีความจำเป็นต้องใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิงในการสืบสวน					
15.ในการสอบปากคำผู้เสียหายหลายกรณีควรใช้ตำรวจท่องเที่ยวหญิง					

ส่วนที่ 4 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

4.1 ประเภทข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการอารักขาบุคคลสำคัญ					
2. การสอบสวนในคดีต่างๆ					
3. การสืบสวนหาข่าวอาชญากรรม					
4. การปฏิบัติงานสายตรวจของตำรวจหญิง					
5. การประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของตำรวจหญิง					
6. การให้บริการแก่นักท่องเที่ยว					
7. การอบรม ฝึกฝน ทักษะ ยุทธวิธีตำรวจ เพื่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายที่เป็นหญิง					
9. การจับกุมผู้กระทำผิด					
10. การตรวจค้นตัวผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้หญิง					
11. การตรวจค้นสถานที่					
12. การติดตามทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่ลี้ภัยหรือสูญหายในสถานที่ต่างๆ เช่น ในรถแท็กซี่					

4.2 แหล่งของข่าวสารที่ท่านรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

แหล่งข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สื่อมวลชน					
1. หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ นิตยสาร					
2. โทรทัศน์					
3. วิทยุ					
สื่อบุคคล					
4. บุคคลในครอบครัว					
5. เพื่อน					
6. ผู้บังคับบัญชา					
7. ผู้ร่วมงาน					
สื่ออื่นๆ					
8. อินเทอร์เน็ต					
9. หนังสือเวียน					
10. เอกสารราชการ					

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

คำชี้แจง ท่านมีความเห็นด้วยกับความสามารถในการปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวหญิงในประเด็น
ต่อไปนี้มาก-น้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
(กรุณาตอบคำถามทุกข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
การปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม					
1. สามารถเข้าเวรปฏิบัติงาน เป็นผลดีได้ เช่นเดียวกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชาย					
2. สามารถปฏิบัติงานด้าน ตำรวจสายตรวจ ท่องเที่ยว					
3. สามารถปฏิบัติงานด้านการหาข่าวเกี่ยว- กับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว					
4. มีความสามารถในการร่วมมือประสาน งาน กับตำรวจท้องที่ และหน่วยงาน ข้างเคียง ทั้งภาครัฐและเอกชน					
5. สามารถปฏิบัติงานด้านการให้ข้อมูลข่าว สารแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี					
6. สามารถประสานกับมวลชนในท้องที่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนวร่วมในการ ให้ข่าวสาร					
7. สามารถ ปฏิบัติงานด้านการบริการแก่ นักท่องเที่ยวได้ดี					
8. สามารถวางแผนป้องกันการเกิดอาชญา- กรรมแก่นักท่องเที่ยว					
9. สามารถปฏิบัติงานตามแผนการปฏิบัติ- งาน ได้ดี					
10.สามารถปฏิบัติงานป้องกันอาชญากรรม					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
การปฏิบัติงานด้านปราบปรามอาชญากรรม					
11.สามารถเฝ้าสังเกต ร่องรอย พิรุณ บุคคล แปลกหน้าหรือผู้กระทำผิด หรือจะ กระทำผิด					
12.สามารถทำหน้าที่สืบสวนหาตัวคนร้ายได้					
13.สามารถหาวิธีการสืบสวนที่เหมาะสมกับ พฤติกรรมแห่งคดี และเหตุการณ์					
14.สามารถวางแผนติดตามจับกุมผู้ต้องหา					
15.สามารถติดตามจับกุมผู้ที่ก่อความ เดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยว					
16.ประสบผลสำเร็จจับกุมผู้ต้องหาคดี ประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของนัก ท่องเที่ยว					
17.สามารถติดตามจับกุมบุคคลต่างด้าวที่ หลบหนีเข้าเมืองแล้วเข้ามาก่ออาชญา- กรรมภายในประเทศ					
18.สามารถดำเนินการตามกฎหมายอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง เพื่อขจัดปัญหาข้อ โกง หลอกหลวง เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว					
19.สามารถค้นเพื่อพบและยึดสิ่งของซึ่งอาจ ใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือเพื่อพบบุคคล ที่มีหมายจับ					
20.สามารถติดตามคดีในความผิดต่างๆที่อยู่ ในความรับผิดชอบให้ดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องถึงที่สุด					
21.สามารถเข้าร่วมระดมกวาดล้างอาชญา กรรมที่อาจจะเกิดกับนักท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวช่วงเทศกาลต่างๆ					

**ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ท้องที่หวงฉิง**

คำชี้แจง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หวงฉิง

- 1) การปฏิบัติงานประเภทใดของตำรวจท้องที่หวงฉิง ที่ท่านคิดว่าตำรวจหวงฉิงน่าจะเข้ามา มี บทบาทมากขึ้น

.....

.....

.....

.....

- 2) ตำรวจท้องที่หวงฉิงควรปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อสามารถให้บริการนักท่องเที่ยว ให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด

.....

.....

.....

.....

- 3) ตำรวจท้องที่หวงฉิงควรได้รับการศึกษาอบรมในส่วใดเพิ่มเติม เพื่อให้การปฏิบัติงาน มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

- 4) ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของตำรวจท้องที่หวงฉิงในอนาคต ควรมีการกำหนดบทบาท
หน้าที่ของตำรวจหวงฉิงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามและ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations)

ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบก่อนที่จะทำการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อพิจารณาว่าจะสามารถยอมรับข้อความแต่ละข้อได้หรือไม่ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป

จากการทดสอบแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามดังกล่าว ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางผนวกที่ 1 ผลทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟามาตรวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้หญิง

No.	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha If Item Deleted
1	36.3667	61.2747	.5917	.8882
2	36.7333	62.7540	.5520	.8902
3	37.1667	56.6954	.8116	.8771
4	36.7000	57.3897	.7595	.8797
5	36.4667	59.0851	.6073	.8871
6	37.1667	58.7644	.7225	.8821
7	36.5667	59.2195	.6042	.8872
8	36.5333	62.2575	.3475	.9009
9	36.9667	57.6195	.7832	.8790
10	37.1000	58.0241	.7315	.8812
11	37.3333	59.6092	.6276	.8862
12	37.1667	62.5575	.3037	.9044
13	36.9333	61.4437	.4611	.8940

หมายเหตุ: Alpha ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้หญิง = .8955

ตารางผนวกที่ 2 ผลทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของมาตรวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์
ในการทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยวหญิง

No.	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha If Item Deleted
1	43.7333	52.8230	.6494	.7997
2	43.6000	50.9379	.7773	.7909
3	44.5333	56.2575	.2732	.8211
4	44.3333	53.4713	.4374	.8108
5	43.8000	54.0966	.3497	.8175
6	43.5000	53.0862	.6929	.7990
7	43.4000	51.8345	.7126	.7953
8	43.8667	50.3954	.6714	.7943
9	43.1667	53.7989	.5650	.8045
10	43.9667	51.8264	.5763	.8013
11	44.2333	59.8402	.0014	.8399
12	44.1667	53.5230	.3387	.8197
13	44.6667	55.3333	.1663	.8399
14	42.7000	53.8034	.5151	.8065
15	42.9333	55.1678	.3753	.8147

หมายเหตุ: Alpha ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับ
ตำรวจท่องเที่ยวหญิง = .8212

ตารางผนวกที่ 3 ผลทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของมาตรวัดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้า
หน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

No.	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha If Item Deleted
1	64.1333	251.2920	.5648	.9539
2	64.8333	254.0057	.6310	.9529

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

No.	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha If Item Deleted
3	64.9333	249.1678	.6670	.9525
4	64.7667	250.8057	.8642	.9509
5	63.9667	244.7230	.7518	.9514
6	63.7667	251.7023	.6265	.9530
7	64.7333	250.2023	.7783	.9514
8	63.9333	249.9264	.7175	.9519
9	62.2333	251.9782	.7045	.9522
10	64.0000	251.4483	.6538	.9527
11	64.7667	246.3920	.8642	.9503
12	64.3667	244.2402	.8039	.9507
13	64.6667	249.4713	.6621	.9526
14	64.4667	252.1195	.5105	.9548
15	64.9000	244.7138	.6385	.9533
16	65.0000	248.0000	.7692	.9513
17	64.6000	250.7310	.8021	.9513
18	64.5667	248.3230	.7158	.9515
19	64.3333	249.7471	.7604	.9515
20	65.3333	246.2989	.6577	.9528
21	65.3000	248.7690	.5883	.9538
22	65.1000	248.3690	.5840	.9539

หมายเหตุ: Alpha การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง = .9544

ตารางผนวกที่ 4 ผลทดสอบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของมาตรวัดความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง

No.	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha If Item Deleted
1	63.4667	217.9816	.6706	.9699
2	63.3000	218.4241	.7754	.9686
3	63.4667	213.9126	.7904	.9686
4	63.3333	219.0575	.6768	.9698
5	63.0667	215.7885	.7644	.9689
6	63.1000	217.4724	.7597	.9690
7	62.8667	218.2575	.6716	.9699
8	63.8667	215.7747	.6824	.9699
9	63.5333	217.8437	.7526	.9690
10	63.8000	211.5448	.8555	.9679
11	63.7667	216.3920	.7250	.9693
12	63.8667	214.8782	.7989	.9686
13	63.7667	214.2540	.8043	.9685
14	64.1000	214.0931	.7894	.9687
15	63.6667	218.7816	.7217	.9693
16	64.0667	217.9954	.7859	.9688
17	63.9667	215.8264	.7582	.9690
18	93.7333	214.4092	.8937	.9677
19	63.9000	214.7138	.8637	.9680
20	63.9000	215.6793	.8246	.9683
21	63.4667	214.8782	.8196	.9684
22	65.1000	248.3690	.5840	.9539

หมายเหตุ: Alpha ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวหญิง = .9703